

Je tvůj život hoden evangelia?

1 Zůstaňme nyní na chvíli stát, skloňme naše hlavy a vzhlédněme k Pánu. Pokud jsou nějaké prosby, které mají být Bohu oznámeny, pozvedněte právě teď v této chvíli vaše ruce k Němu a mějte ve svém srdci, co si přejete.

2 Náš nebeský Otče, jsme vděční za další den. A nyní se nám začíná připočítávat, přechází do historie. Dnešní ranní bohoslužba je již minulostí. Slova, která byla vyslovena jsou v éteru, na pásce, a my se budeme muset jednoho dne s nimi setkat. Buď budou správná nebo ne. A my — my věříme, že jsou pravdivá, protože je to tvé Slovo.

Žalm 37:4; Matouš 6:8

3 Nyní prosíme, abys nám dnes večer splnil naše prosby, které Ti předkládáme. S našima pozvednutýma rukama Tě prosíme za naše prosby, abys vzal na vědomí naše potřeby, a to za co prosíme. A tak tě prosíme, Pane, abys nám odpověděl, a dej nám žádost našeho srdce, pokud ji můžeme použít ke Tvé cti. Vyslyš, Pane.

Židům 10:25

4 Uzdrav nemocné mezi námi. Sejmi všechn hřích a nevíru. Uděl nám dnešního večera své požehnání, zatímco budeme rozjímat nad tvým Slovem a časem ve kterém žijeme. Nesešli jsme se kvůli něčemu jinému, Otče, než abychom se naučili žít lépe a byli v těsnějším obecenství s Tebou. Když vidíme, jak se ten den blíží, musíme se často shromažďovat, abychom byli Tebou poučeni. Vyslyš nás, Otče, v Ježíšově jménu. Amen. Děkuji vám. Můžete se posadit.

5 Jsem si vědom toho, že je velice teplo a sál je zcela přeplněn, a tak je nám líto, že zde nemáme klimatizaci. A já... možná to bude... Chtěl bych pro tento sbor udělat co nejrychleji dvě věci, pokud se mi podaří, jak to mám naplánováno, vrátit se do těchto shromáždění. Chtěl bych, aby piano bylo ustaveno tak, aby se pianista díval směrem ke shromáždění. Chtěl bych, aby varhany a klimatizační zařízení byly nahoře na této straně, cítím, že by to tak mohlo být. A tak jsme... Budeme důvěřovat Pánu u vědomí, že nám to dá.

6 Myslím si, že mi někdo řekl o bratru Hickersonovi, jak on to vystříhнул z časopisu. Položil to tam vzadu na stůl. Jedna se o konstelaci andělů, o které byla v časopise řeč. Vidíte ten tvar pyramidy? Pohleďte na to z této strany, to špičaté křídlo vycházející z jeho hrudi, takto, po mé pravé straně, jak jsem řekl z této kazatelny

před mnoha měsíci. Vidíte? Zde to máte. A v časopise „Look“... nebo v časopise „Life“, v květnovém vydání ze 17. května, tuším, že to tak je (souhlasí to?), vydání ze 17. května. Paní Woodová mi dnes řekla, že ji mnozí volali a ptali se... Je to v květnovém vydání ze 17. května.

⁷ Ten tajemný oblak. Ten oblak byl vysoký 40 km a 48 km široký. A to je to, o čem jsme zde mluvili. A to bylo tam, kde anděl Páně sestoupil a zatřásl tím místem a všechno... To znělo hlasitěji...

⁸ Já vím, že je zde jeden muž, který... Myslím na bratra Sothmanna — před chvílí jsem ho někde viděl, že je zde — on stál (ano, tam vzadu) stál nedaleko, když se to stalo. Tak se mi zdá, že jsem nebyl od něj příliš vzdálen, pouze na dohled, zkoušel jsem na něj zamávat (jenomže já jsem měl jeho dalekohled). Zvířata, která jsme šli lovit nebyla na tom pahorku, ona odešla na jiný pahorek. Den předtím jsem je vystopoval a řekl jsem *bratřím*, kterým směrem by měla jít. Já jsem je obešel z druhé strany, aby pro případ, že by přišla z této strany, abych pak mohl vystřelit do vzduchu a zahnat je zpět, aby si oni mohli opatřit svou zvěřinu. Tak... jedná se o prasata Javeline¹.

⁹ A tak jsem tedy obcházel z této strany, ale nebyla ani na jedné, ani na druhé straně. Viděl jsem jak bratr Fred vyšel, ale nebyla tam. Vrátil se, a bratr Norman přešel na druhou stranu pahorku. Namířil jsem si to dolů malou roklinou a vystupoval jsem — pouze já sám — asi dva kilometry velice členitým terénem. Posadil jsem se a rozhlížel jsem se po okolí. Den se nadobro probudil. Vytahoval jsem, jak tomu zde říkáme „bodláky“ — něco jako lopuch — vytahoval jsem je z nohavice, přesně tak, jak jsem to viděl, že to budu dělat, když jsem vám to zde vyprávěl o tom vidění, asi o šest měsíců dříve než se to stalo. Řekl jsem: „To je zvláštní, podívej, vždyť se nacházím přímo na sever od Tucsonu, trochu severovýchodně, a to je to...“ Tucson, vzpomínáte si, když jsem řekl trochu jihozápadně. Řekl jsem: „To je zvláštní“. Hleděl jsem na ten lopuch, vytahoval jsem je asi takto — bylo jich hodně — ze své nohavice. Pokud jste tam nikdy nebyli, je to pouštní krajina. To vůbec nepřipomíná tu zdejší. Dvacetinasobný jas a žádné stromy, jaké jsou zde, pouze kaktusy a písek.

¹⁰ Já jsem se zrovna na ně díval, asi takto. Zrovna jsem pozvedl zrak a řekl bych přibližně asi osm set metrů ode mne jsem uviděl celé

¹ *Javeline - též pod názvem Pekari, je divoké černé prase, které váží okolo 64 kg, má kly a živí se divoce rostoucím křovím, keři a kaktusy. Prase Javeline se vyskytuje v západních státech USA.*

stádo prasat Pekari, ležících — přicházejících z místa, na kterém okousávala křoví Fileree². Pomyslel jsem si: „Ó, kdybych tam jen mohl dostat bratra Freda a bratra Normana.“ Toto je to správné místo.

¹¹ Minulého večera byl Duch svatý v táboře, mocně působil — sděloval mi věci, které se staly a uskutečnily — musel jsem vstát a opustit tábor. A potom následujícího rána jsem tam vystoupil a právě... řekl jsem: „Nuže, kdybych se mohl dostat k bratru Fredovi, provedl bych ho okolo této hory,“ což bylo asi zhruba dva kilometry tímto směrem. Musel bych urazit asi tři kilometry, možná i více, abych na něj narazil, možná i čtyři kilometry tímto směrem, říkáme tomu „prasečí hřbet“ a takto jsem vystoupal nahoru až na vršek těchto rozeklaných a divoce členitých hor a seběhl jsem dolů tímto směrem a prošel napříč vzhůru, a sešel dolů tímto směrem, abych na něj nějakým způsobem narazil. A on by musel potom jít k úpatí pahorku a vzít s sebou bratra Normana, což by dohromady dělalo osm kilometrů, a pak se vrátit. Měl jsem v úmyslu vzít papírový kapesník a zavěsit jej na větví meduňkového stromu, abych si tak označil, kterým hřebenem bych se měl vracet.

¹² Právě jsem překročil na druhou stranu malého hřebenu, kde byla samá rozeklaná skála, a tam jsem narazil na jelení stezku vinoucí se po druhé straně, (och!), čtyřicet či padesát metrů pod skalní strží. A už se — už se nadobro rozednilo. Mohlo být odhadem asi tak osm nebo devět hodin. Co na to říkáš, bratře Frede? Asi tak nějak, devět hodin. Přeběhl jsem rychle na tuto stranu, abych se schoval před zraky Pekari. Jsou to divočáci a jak víte, oni jsou velice plaší.

¹³ A tak když jsem překročil na druhou stranu toho pahorku — začal jsem běžet do svahu, a běžel jsem rovnou kupředu, jak my tomu říkáme — po čtyřech — a zcela z nenadání celou krajinou zazněla ohlušující rána. Nikdy jsem neslyšel takový mohutný výbuch. Prostě se to zachvělo, skály se lámaly. Cítil jsem, jako bych se měl odrazit metr a půl od země. Byl jsem vyděšen. Pomyslel jsem si: „Ó, namouduši...“ pomyslel jsem si, že mě někdo zastřelil... měl jsem na hlavě černý klobouk. Napadlo mě, že si mě spletli s Pekarim utíkajícím do svahu a někdo na mne vystřelil. To se hlasitě řítilo rovnou na mě, takto. Potom náhle něco řeklo:

² *Fileree je divoká rostlina, která má nepravidelně rozčleněné bodliny nebo trny, má růžové nebo rudé květy a je potravou veškeré zvěři, která ji spásá. Je k nalezení z jara pouze v západní části USA*

„Pohled' vzhůru!“ Tam to bylo. Potom mi On řekl: „To je otevření těch sedmi pečeti, vrať se domů“. Tak jsem zde.

14 O hodinu později jsem se setkal s bratrem Fredem a s bratrem Normanem. Když jsem je konečně našel, byli z toho velice nadšení a mluvili o tom. A zde to máte! Vědci tvrdí, že je nemožné, aby nějaký mrak nebo něco takového mohlo dosáhnout takové výše — mlha, vodní pára. Hleďte, to se může dostat jenom... Nemohu to s určitostí říci.

15 Když letíme do zámoří, letíme ve výšce šesti kilometrů, je to nad bouřkami. Jsou to přibližně čtyři míle. Řekl bych, řekněme, možná je to dvacet čtyři kilometrů, kam se nedostane žádná vodní pára. Ale toto je čtyřicet dva kilometrů a viselo to tam celý den. Oni nevědí, co to je. Ale díky Pánu, my víme. Děkuji ti, bratře Hickersone. Nechej to tam vzadu na mém psacím stole, když budeme psát knihu, nu, můžeme to potom použít.

16 Dostal jsem sem malou poznámku. Myslím, že od té doby, co jsem zde byl naposledy, se náš počet zvýšil. Tuším, že se jmenuje... každopádně se jeho otec jmenuje David West. Přinesli sem chlapečka, kterého chtějí zasvětit Pánu. Souhlasí to? Má to být dnes večer nebo ve středu večer? Já nevím, to je... dnes večer? V pořádku. Dobrá, co se týká... Ty jsi David, že? Myslel jsem si, že to jsi ty. V pořádku. Můžete přinést toho chlapečka sem? Mohla by naše sestra přijít sem k pianu a zahrát píseň „*Přiveďte je*.“ Pokud nemáš pastore nic proti tomu, přijď sem a zasvětíme toho malého chlapečka Pánu.

17 Snažíme se držet Písma. To je tvůj vnuk, bratře Weste... Zdá se to být nemožné, je to tak? Sestro Westová, co si ty o tom myslíš? Víte, co si o tom myslím já? Vy víte, že já jsem také dědečkem. To mi připomíná bratra Démosa Shakariana. On stál před velkým zástupem lidí. A on poplete všechno jako já, znáte to. On tam stál a řekl: „Víte, řekl jsem Růžence, že pocituji“ (to je jeho žena), řekl: „Cítím se o mnoho starší od té doby, co jsem babičkou.“ Řekl: „Ó, mýnil jsem dědečkem.“

18 Víte... Ty nejsi sám, bratře Weste, je tu mnoho takových. A to je v pořádku. Myslím si, že si můžeme opravdu vážít našich vnoučat. Doufám, že to nezní nemístně, domnívám se, že jim můžeme věnovat více času, než našim dětem. Jednoho dne jsem se na to otázel manželky, řekla: „Jistě, ty se s nimi na chvílku pomazlíš a pak je odevzdáš jejich mamince a jdeš si po svém.“

Matouš 1:23, 25; Marek 10:14; Lukáš 1:31

¹⁹ Nuže, mám tam vzadu malého vnuka. On říká: „Tatínek³ káže, tatínek káže.“ Minulou neděli večer udělali sbírku a položili to na stůl, a oni ho přinesli tam dozadu. On mne uslyšel skrze mikrofon a řekl: „Tatínek káže, tatínek káže.“

A Billy řekl: „Ano, tam nahoře.“

On řekl: „Ne!“ A sbírka se rozsypala po celé podlaze. On sem chtěl přijít, víte. On na mne vždy hlasitě volá. Když mě uvidí na nějakém shromáždění, zavolá: „Tatínek káže.“ Já vím, že ony jsou roztomilé.

Hele, jsem zvědav, jestli bych si mohl vypůjčit několik *jeho* vlasů? On je právě teď nepotřebuje a já ano. Jak se jmenuje? David Jonatán. Není to nádherné jméno? Dobře, mám za to, že jeho život půjde ve stopách těch, po kterých je pojmenován. David, král David, na jehož trůnu se má posadit Kristus a taktéž Jonatán, ten *jeho* milovaný přítel.

Řeknu vám, že to jsou roztomilí chlapi. Jsou to naši drahouškové. Nyní on pobíhá a umí vykřiknout „amen“ tak dobře, jako ti ostatní, vidíte. Nenechme se tím vyrušovat. My jej zasvěcujeme Pánu. On je opravdu milý.

Máme zde mladý pár, kterému Bůh svěřil do péče malého chlapce, jako je tento a přišli, aby jej odevzdali Pánu. A když tohle děláte, tím dosvědčujete, že je odevzdáváte Bohu — že dáváte zpět to, co vám bylo svěřeno. Bůh vám žehnej. Nyní, pokud jej chcete podržet, myslím si, že maminka jej snad může držet o trochu lépe, než já. Co kdybychom na něj prostě položili ruce? Nechtěli byste to raději udělat takto? Protože se obávám, že bych ho upustil, možná ne, ale spíše bych mu mohl ublížit, nebo něco jiného, vidíte. Vždycky se obávám, že bych jim mohl ublížit. Meda mi tam vzadu řekla — já si myslím, že to je má jediná činnost, jak víte na pódiu, kterou mi určitým způsobem závidí, protože ona si je velice ráda bere na ruce. Nuže, koukej sem, on se na mě podíval. Je to prima chlapeček. Ano, prosím. Jsem zvědav, zda bych ho mohl vzít na ruce. Ó, sestro, já doufám, že mi nepadne. Není to milé? Není to roztomilé, že ano? Dobře, jak sladké.

Skloňme své hlavy. Pane Ježíši, před mnoha lety, když se narodilo křesťanství ve formě člověka, nazvaného Kristus, toho pomazaného Mesiáše, který se jmenoval Ježíš. Lidé k Němu přinášeli malé děti, aby na ně vkládal ruce a požehnal jim. A On řekl: „Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, protože takovým patří Boží království.“ Tento milý

³ myslí tím dědečka

obyčejný pár, jejich prarodiče i oni byli opravdovými následovníky Slova. Pane Ježíši, přináším a předkládám před Tebe dnes večer, spolu s pastorem, tohoto milého, malého Davida Jonathana Westa. Beru ho pro Tebe od matky a otce, abych ho odevzdal Tobě, Pane, *dej mu zdraví, sílu a dlouhý život, ve službě pro slávu všemohoucího Boha, který jej povolal na tento svět. Nechť požehnání Boží odpočívá na něm. Ať Duch svatý spočívá na tomto dítěti, pokud bude ještě zítřek. Ať nese to evangelium, které jeho rodiče i prarodiče, dnes tak vroucně milují. Vyslyš, Pane. Dávám Ti teď toto dítě ve jménu Ježíše Krista k zasvěcení jeho života. Amen. Domnívám se, že oni chtěli toho chlapce vyfotografovat. Až jsem poskočil. Sestro, Bůh ti žehnej. Kéž byste vroucně milovali Pána Ježíše a ať je tento chlapeček vychováván v Boží kázni, a jsem si jist, že z něj vyroste nádherný chlapec. Bůh buď s vámi. Myslím si, že mu upadl dudlík. Našli jste ho?*

Ó, ach! Zazpívejme teď tuto písničku: „*Přiveďte je*“. Teď všichni společně, tomu malému chlapci: (V pořádku sestro.)

*Přiveďte je, přiveďte je,
Přiveďte ty malé k Ježíši.*

²⁰ Neznám lepších rukou do kterých bychom je mohli vložit, vy ano? Jsou to ruce Pána Ježíše.

²¹ Nuže, já vím, že je tam teď venku velké horko. A chtěl bych říci správci domu, mému bratru Doci, nebo jiným, kteří se o to starají, že některé ze sester si ničí své sukně mazacím tukem, který je na sedadlech. Kterým z vás se to stalo? Já vím, že moje žena, moje dvě dcery, malá Betty Collinsová, paní Beelerová, některé další... je to něco, nějaký tuk. Pokud můžeš, tak na to Doci dohlídni. To je... myslím si, že to je kde oni... je to mazací tuk nebo barva, nebo něco takového, tam, kde oni opravovali ta sedadla. A... to není... Dobrá, já v podstatě nevím o čem se jedná. Něco, já právě... bylo mi to řečeno a já jsem řekl, že se o tom zmíním Docemu. V pořádku. Nuže ve středu večer modlitební shromáždění... (Bratr Branham mluví s bratrem Nevillem.) Všechna oznámení jsou na svém místě.

²² Tedy, bude-li vůle Páně, chtěl bych mluvit příští neděli ráno na téma: „Obžaloba tohoto pokolení z ukřižování Ježíše Krista.“ A vy namítáte: „Toto pokolení to nemohlo provést.“ My se přesvědčíme jestli to provedli, nebo ne na základě Slova.

²³ Nuže, příští neděli ráno, pokud bude vůle Páně. Pokud ne...

Jestli se něco stane... měl bych být tento týden v Houstonu na konferenci, a to mě zdrží až do neděle. Nevím, jestli budu moci, nebo ne. Ale každopádně budeme mít ještě dvě neděle v rezervě, abychom to mohli nahrát, dříve než pojedeme do Chicaga na sjezd, nebo lépe na shromáždění v Chicagu, poslední týden tohoto měsíce. Potom musím vzít zpět svoji rodinu do Arizony, protože skončí prázdniny a děti se musí vrátit do školy.

²⁴ Nuže, kolika z vás přineslo užitek čtení ze Slova a Pánova požehnání? Zajisté všem a bohatě.

²⁵ Teď je tak horko a já vím, že někteří z vás se dnes večer budou vracet domů. Víím, že bratr Rodney a Charlie a další mají před sebou dlouhou cestu. Počkejte, vy jste tady na dovolené, jestli se nepletu? V pořádku, slyšel jsem, že se chystáte na ryby. Pán nezapočítává člověku čas na rybách, nestárne, zatímco *chytá ryby*. Tak tedy, vy děvčata jedte s nimi. Rozumíte? A já tam přijedu a připojím se k vám, pokud budu moci. Potom... dobrý Pán, jak se říká, nezapočítává člověku čas, po dobu rybaření. Věnujte se tomu zejména, když se cítíte úplně vyčerpání. Je to nejlepší věc na zotavenou, kterou jsem se ve svém životě naučil — totiž rybařit.

²⁶ Jednou jsem měl malou pohlednici od pana Troutmana. Vzpomíná si někdo na pana Troutmana z mrazíren v New Albany? On měl takovou malou vizitku na které bylo napsáno: „Jsem na rybách.“ A já jsem pokračoval dál a řekl: „Člověk, který má... člověk je člověku bratrem na rybách. Vždycky si podají vzájemně pomocnou ruku při rybaření.“ Na tom lístku měl ještě osm nebo deset věcí a úplně vespod *stálo*: „Člověk na rybách je blíž Bohu.“ Myslím si, že je tomu tak. Boháč a chudák jsou si na rybách rovní. Rozumíte? Ve chvíli nouze si vždycky podají pomocnou ruku. A všechny tyto věci patří k rybaření.

²⁷ Dobrá, já vám řeknu o jiném rybaření, kterým jsem se zabýval přinejmenším posledních třiatřicet let, lovím lidské duše. Pán vám pomáhej získat každého člověka, kterého budeme moci najít.

2. Mojžíšova 13:21

²⁸ Dnes večer bude pořízená zvuková nahrávka... a dnes ráno, pokud je Jim zde, nebo nahrával, já myslím na pásku, někdo mě na to upozornil, řekl jsem: „Druhý exodus.“ Já jsem nemyslel druhý, to je „třetí exodus.“ Duch svatý v podobě ohnivého sloupu, Bůh sestupující dolů ve svém projevu uskutečnil první exodus a vyvedl Izrael z Egypta. Druhým exodem bylo, když Kristus vyvedl církve z Judaismu. A ten třetí exodus je, když tentýž ohnivý sloup bere nevěstu z církve.

Rozumíte? Z toho přirozeného, pak z toho duchovního, a pak duchovní z toho duchovního, ty tři. Vidíte? Spíše to duchovní z církve. A potom z toho dostaneme ty tři věky.

²⁹ Nuže, dnes večer bych chtěl nahrát další pásku, kterou bych chtěl pojmenovat: Je tvůj život hoden evangelia? Snad by to nemělo zabrat tolik času, mám tu pouze několik citátů z Písma a poznámek. Ale nejprve bychom chtěli přečíst z Božího slova. Dříve než to uděláme, skloňme před Ním na chvíli svá srdce.

³⁰ Pane Ježíši, každý muž, nebo žena nebo dítě, může mechanicky obracet stránky této Bible, ale není zde nikdo, kdo by to mohl zjevit kromě Tebe. Prosím, Pane — abys vzal tento text, který je položen na mém srdci a poslal ho k národům a lidem, aby poznali jaký způsob života je od nich vyžadován. Neboť se mne tak mnozí ptali: „Je křesťanský život, životem ve službě pro církev? Je to pomáhání chudým, těm nuzným? Nebo je to být věrným členem? Je to věrnost církvi?“ A podobné otázky. Otče, nechť ta správná odpověď bude dána dnes večer skrze tato slova, zatímco se to pokusíme předložit lidem. O to Tě prosíme ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Lukáš 14:16-24

³¹ Nuže, otevřte si nyní vaše Bible v Evangelium svatého Lukáše a začneme ve 14. kapitole šestnáctým veršem, abychom přečetli nějaký odstavec z Písma, jako základ pro pozadí toho, a pokusíme se to zvládnout v průběhu následujících třiceti až čtyřiceti minut. Nyní 16. verš 14. kapitoly svatého Lukáše.

On mu však řekl: „Jeden člověk vystrojil velikou večeři a pozval mnoho hostů.

V čase večeře pak poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: „Pojďte, neboť všechno už je připraveno.“

Všichni se ale jednomyslně začali vymlouvat. První mu řekl: „Koupil jsem pole a musím se na ně jít podívat. Prosím tě, omluv mne.“

Druhý řekl: „Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, omluv mne.“

A jiný řekl: „Oženil jsem se, a proto nemohu přijít.“

Když se pak ten služebník vrátil, oznámil ty věci svému pánu. Tehdy se hospodář rozhněval a řekl svému služebníku: [Všimněte si, to nejsou služebníci —

služebník] *„Vyjdi rychle do ulic a uliček města a přived' sem chudé, chromé, zmrzačené a slepé.’*

A služebník řekl: „Pane, stalo se, jak jsi přikázal, a ještě je místo.’

Pán tedy řekl služebníkovi: „Vyjdi na cesty a mezi ploty a přinuť lidi přijít, ať se můj dům naplní.’

Říkám vám totiž, že nikdo z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí mou večeři.’“

Matouš 22:3, 9, 10; Lukáš 14:17-23

32 Nuže, všimli jste si, to byla tři tažení, nebo tři kola této události: zaprvé, když oni vyšli a zavolali na ty, kteří byli pozváni, ale oni nepřišli. A tak oni vyšli s uzdravovacími kampaněmi, vyšli, aby přivedli slepé a chromé. A stále ještě bylo místo, a tak on vyšel ven a přinutil dobré, zlé a lhostejné, aby vešli dovnitř.

Matouš 22:2, 3

33 Nuže, můžete si přečíst ještě jedno takové podobenství stejného druhu v Matouši 22:1-10, chcete-li si to později přečíst. Vzal jsem odsud téma: *Je tvůj život hoden evangelia?*

Matouš 22:4, 5; Lukáš 14:17-21

34 Tedy, Ježíš zde říká, že lidé se snažili vždycky najít nějakou výmluvu, aby nepřijali jeho pozvání skrze Boží slovo. I když je jím to spolehlivě dokázáno, že to je jeho večeře a jeho pozvání, přesto si lidé stále hledají záminky. Jestliže čtete svatého Matouše 22, shledáte, že si tam také našli záminky.

Matouš 21:34-38, 41; Matouš 22:7; Marek 12:1-7, 9

35 A oni se pokusili... to se zpětně prolíná do každého věku. To se zpětně prolíná do toho věku a je řečeno, že *tam* byl člověk mající vinici, který zval lidi — nalézáme zde toto podobenství — a jak poslal své služebníky, aby převzali úrodu z této vinice. První služebník přišel a co oni udělali? Oni ho vyhnali. Když přišel další služebník, ukamenovali ho. A ti ukrutní lidé vyhnali jednoho služebníka po druhém. Naposledy ten král poslal svého syna. Když přišel jeho syn, shledáváme, že oni řekli: „Tohle je dědic, pojďme, zabijeme ho a všechno bude naše.“ Potom jim Ježíš řekl: „Král poslal svá vojska a ty vrahy zahubil a jejich město spálil.“

Římanům 9:15, 16

36 Nuže, vidíme, že když Bůh dává lidem pozvání, aby něco udělali, nebo přijali pozvání, které jim dal, a oni se od toho odvracejí, pak po odvrhnutí milosti nezbyvá nic jiného než soud. Když překročíte

hranici milosti, potom už zůstává pouze jedna věc a tou je soud. Shledáváme, že toto dělali lidé ve všech věkách. To se opakovalo téměř v každém biblickém věku.

37 Když Bůh poslal Noema, svého služebníka a obstaral cestu úniku pro všechny lidi, kteří chtěli být zachráněni... ale lidé se pouze smáli a Noemem opovrhovali. Bůh připravil cestu, ale oni hledali záminky. Nebylo to podle jejich moderního smyšlení. To nebyl — to nebyl ten způsob, jaký si oni přáli. Tak si našli výmluvy za Noemových dnů.

38 Našli si výmluvy za Mojžíšových dnů. Vymlouvali se za dnů Eliáše. Našli si výmluvy za Kristových dnů a vymlouvají se i dnes.

39 Tedy, On promlouval bezprostředně k Izraeli, k tomu jedinému, který byl na tento svátek pozván, potom bych to chtěl tak stejně aplikovat na dnešní lidi, církve, na ty, kteří byli pozváni, aby přišli na tento svátek, a oni nechtějí přijít na tento duchovní svátek Páně... oni to neudělají, nechtějí přijít. Chystají se dělat něco jiného. Hledají výmluvy.

Lukáš 13:34

40 Nuže, kdyby Izrael přijal před dvěma tisíci lety pozvání, které jim bylo dáno, nebyli by na tom tak jako dnes. Před dvěma tisíci lety odvrhl Izrael pozvání, aby přišel na svatební večeři. Oni to odmítli a propadli soudu. Ale jak Ježíš řekl, ukamenovali a zabili proroky, kteří k nim byli posláni tím, že si našli výmluvy.

Matouš 12:24; Matouš 13:54-56; Matouš 21:23; Matouš 27:25; Marek 3:22; Marek 11:28; Lukáš 11:15; Lukáš 20:2

41 Tedy, oni každý den hledají... shledáváme, že za dnů Ježíše se On nepřipojil k žádnému z nich. Oni řekli: „Odkud se v tomto člověku bere jeho vzdělanost? Z jaké je školy? Není to syn toho truhláře? A nejmenuje se jeho matka Marie? Nejsou jeho bratři Josef a Jakub, a tak dále? Nejsou jeho sestry mezi námi? Odkud vzal tento muž tuto autoritu?“ Jinými slovy, On se k nim nepřipojil. Tak oni řekli: „Je to Belzebub; On je samaritán. Má ďábla a je pomatený. Je to člověk, který má zlého ducha a kvůli svému náboženství — ono Jej připravilo o rozum. A tím On vskutku je, jednoduše divoch. Nechte Ho na pokoji.“ Víme, co se stalo s Izraelem. Oni křičeli. Byli si tak jisti, že ten člověk byl na omylu, až Jej nakonec odsoudili. Řekli... „Jeho krev na nás a na naše děti,“ a od té doby tomu tak bylo.

Marek 7:13; Lukáš 13:34

42 Ježíš se je snažil usvědčit, že jejich výmluvy byly tím, co zabilo proroky a co zabilo ty spravedlivé, kteří přicházeli. Rídili se svými

věřoukami lidského původu, místo toho, aby vzali Boží slovo. A tímto způsobili, že Boží slovo se stalo neúčinné.

Matouš 6:24; Lukáš 16:13; 2. Petrova 1:20

⁴³ Nuže, budto musíte říci, že to je Boží vůle a Boží přání anebo ještě něco jiného, co jste objevili, co je lepší než tamto. Musíte vzít jedno nebo druhé. Nemůžete sloužit Bohu a mamonu. Vy musíte říci: „To je pravda!“ Nebo: „To je část pravdy.“ Nebo: „To není celá pravda!“ Nebo: „Není to správně dáno dohromady!“ Nebo: „Není to správně vyloženo!“ V Bibli je řečeno, že Boží slovo nepodléhá soukromému výkladu. Nikdo by mu neměl dávat nějaký výklad; Ono je napsáno přesně tak, jak si ho Bůh přál. Tak jak je to řečeno, tak by to mělo zůstat. Vezměte to takovým způsobem, jak to bylo řečeno, způsobem, jak je to zde zaznamenáno.

Marek 7:13

⁴⁴ Nuže, oni uznávají svá ustanovení. Zbavili Boží zaslíbení účinku, obcházejí to, přímo se tomu vyhýbají.

⁴⁵ Tedy, jestliže by Rusko přijalo před sedmdesáti pěti lety letniční požehnání, když Duch svatý spadl v Rusku, nebyli by dnes komunisty. Nuže, před sedmdesáti pěti lety měli v Rusku velké probuzení. Bůh přišel mezi ně a oni měli velká probuzení, až někam daleko na Sibiři. Ale co udělali? Oni to zavrhli, dnes je s touto zemí konec, a církve nemohou mít sbory bez souhlasu. Jsou určeni k odsouzení, propadli tomu zuřivému záchvatu komunismu a zaprodali se ďáblu.

⁴⁶ Před padesáti lety Duch svatý spadl v Anglii. Krátce potom vystoupili George Jeffries a F. F. Bosworth a Charles Price, Smith Wigglesworth, ti velcí bojovníci víry před padesáti lety a oni předložili Anglii probuzení Ducha svatého. Ale co lidé udělali? Vysmívali se jim, zavírali je do vězení, nazývali je blázny a mysleli si, že přišli o rozum. Církve zabraňovaly lidem, aby přicházeli tyto muže poslouchat. A oni uzdravovali nemocné, vymítali ďábly a konali mocné skutky. A protože Anglie jako národ odmítla evangelium, její hříchy jsou věhlasné po celém světě. Sotva najdeme více odpadlý národ na světě, než je Anglie, zahrnujíc do toho Řím i Francii. Ona je matkou odpadlictví! Tam kde kázali Finney a mnoho z těch velkých mužů v Haymarketu, a Charles G. Finney a Wesley, a ti další... a ona to odvrhla.

⁴⁷ A tak nyní, před týdnem nebo dvěma, jsme v novinách mohli sledovat, jak jejich vysoce postavení muži mají takovou slabost k ženskému pohlaví, že se mezi ně dostaly špiónky. A jejich velitel odhalil ještě další. Bylo to zveřejněno v novinách. Jejich skandální

hřích přímo ve vládě způsobil pohanu jejich jménu po celém světě. A proč? Ona odmítla pravdu. Hledala si záminky a je s ní konec. Anglie již byla dávno Bohem vyryžována.

⁴⁸ Kdyby Amerika před patnácti lety, když bylo na pochodu to velké uzdravovací probuzení, které propuklo v tomto národě o letnicích, a probuzení došla až do Washingtonu D. C... prezidenti, viceprezidenti, vysoce postavení muži, guvernéri, děly se veliké věci... guvernéri a jim podobní muži byli uzdraveni. Jako například kongresman Upshaw, který byl mrzákem po dobu šedesáti šesti let svého života, a oni se nemohli odvrátit zády a popřít to. Stalo se to přímo před jejich zraky, ale oni to odmítli.

Matouš 22:3; Lukáš 14:16

⁴⁹ A proto se dnes večer tento národ nachází v takovém stavu... ona je odsouzena. Pro ní nezůstala žádná naděje. Překročila dělicí linii mezi soudem a milostí. A ona si zvolila to, co zde má, a to vládne tímto národem a je prohnílá do morku kosti. Její politika je prohnílá. Morálka tohoto národa je nižší, než cokoliv, na co bych mohl pomyslet. A její náboženský systém je prohnilejší než její morálka. Ona se kvůli tomu stala... Když se nyní připojily všechny církve tohoto národa ke Světové radě církví, ona vzala na sebe znamení šelmy. Jak hrozná věc? A proč? Kristus jim nabízel příležitost: „Pojďte na moji hostinu, na ten svátek letnic,“ což znamená „padesát“.

⁵⁰ Když byl Duch svatý vylit na Rusko, oni byli pozváni na svátek letnic, duchovní hostinu a oni se od toho odvrátili. Anglie, Duch svatý byl na ně vylit a oni se od toho odvrátili. Amerika, Duch svatý byl na ně vylit a oni se od toho odvrátili.

Matouš 22:3-5, 8, 9; Lukáš 14:16-23

⁵¹ On zval třikrát. Třikrát *pro ně* posílal a oni neuposlechli, aby na tuto hostinu přišli. A tak poslal *pro ně* znovu a řekl: „Jděte, a přinutíte tyto lidi, aby přišli. Stůl je prostřen. Stoly jsou připraveny, je tam dost místa.“ A já věřím, že snad v průběhu několika následujících měsíců nebo něco takového nebo roku, ať je to cokoliv, Bůh zatřese ještě jednou touto zemí, protože se tady ještě stále někdo nachází, nějaké to předurčené semeno, které musí být osvíceno světlem, někde na nějakém místě, na tomto světě. Po tomto národě je už veta.

⁵² Prohlížel jsem si časopis Life, vydání z tohoto týdne — a jednoho dne kdesi tam na jihu v Little Rocku — nebo spíše v Hot Springsu; jsem viděl, tuším, že se jednalo o guvernéra státu New York, jak tancoval s nějakou striptérkou z Honolulu. Nuže... a tam pod tím

byl ještě jeden vysoce postavený muž. Ó, jaká to je ostuda! Pohledte dnes na náš národ. Pohledte na stav našeho národa. Pohledte, kam on zabředl, jak on klesl.

53 Pohledte na náš dnešní náboženský systém. Jak se mohly dostat církve do takového stavu, ve kterém se nyní nacházejí. Je to proto, že odmítly a zavrhly Boží poselství, to pozvání, aby přišly na hostinu. Můžete takový život nazvat hodným evangelia? Můžete nazvat životem to, co dává svolení lidem, aby dělali takové věci, jako je kouření cigaret...

54 Nedávno, nedaleko nás, malé mužstvo jisté církve... mělo zápas ve zdejších parku a malý syn mého švagra dělal v tom mužstvu nahazovače. On tam dělal nahazovače a jednalo se o ligový zápas. A tam na tom hřišti byl s těmi malými kluky, kteří hráli, jejich pastor. A ten pastor kouřil cigaretu za cigaretou, je to jeden z našich sousedních sborů, kousek od nás. Můžete si představit takového muže... a v obecnstvu seděli dokonce sborovníci a viděli to. Dostáváme se tak daleko, že si těchto věcí už ani nevšímáme.

Matouš 22:3-5; Lukáš 14:16-20, 24

55 Jistý velký, baptistický sbor, který znám, dovolí svým posluchačům přerušit nedělní školu a dává jim patnáctiminutovou přestávku na to, aby si mohl pastor s těmi ostatními vyjít ven a zakouřit si, a pak se vrátit zpět, aby si tak splnili své povinnosti vůči Pánu. John Smith, zakladatel této církve se modlil tak vroucně, aby Bůh seslal probuzení, že jeho oči přes noc otekly a jeho manželka jej musela přivést ke stolu a sama ho lžící nakrmit. Ten muž by se obrátil v hrobě, kdyby viděl, do jakého stavu tato církev zabředla. Co to znamená? Oni byli pozvání, aby přišli, ale oni to odmítli. Tak je to. Zapamatujte si, Ježíš zde řekl, že ti, kteří byli pozváni a nepřijali to, neokusí z jeho večeře.

Příslaví 29:1; Lukáš 6:49; Římanům 9:16, 18; Židům 2:3

56 Když Bůh posílá Ducha svatého a klepe na dveře člověka a on se od toho vědomě odvrací, jednou to udělá naposledy a pak ti už více tato možnost nabídnuta nebude. Můžeš klidně sedět v kostele a poslouchat evangelium a souhlasit s ním. Můžeš dokonce říct: „Já vím, že to je pravda.“ Ale nikdy nepřiložíš ruku k dílu, abys tomu byl nápomocen. Vidíte? Budete již tomu pouze naslouchat, protože vy říkáte: „Já tomu věřím.“ Není to nic jiného než, že jste s tím solidární. Mohl bych říct: „To je deset tisíc dolarů.“ Ale to ještě neznamená, že jsou moje. Vidíte? Mohl bych říct: „To je dobrá, studená voda.“ Ale nechci se ji napít. Rozumíte, co tím myslím? A toto je věčný život. A vy

se tomu odmítáte podrobit a jednoho dne překročíte tu linii mezi soudem a milostí a pak už vám nebude dána další možnost, abyste přišli a přijali to.

57 Ti z vás, kteří sem přicházíte... nenesu zodpovědnost za ty, kterým kážou jiní kazatelé. Ale jestliže se to zakládá na pravdě, pak jste této věci zavázáni svým životem. Copak byste mohli najít ještě něco jiného, co by vám bylo prospěšnější než to, že můžete mít život věčný?

58 Co kdybych tady rozdával pilulky, vědecky ověřené... vědecky dokázané, které by mohly prodloužit váš život na tisíc let. Nu, musel bych sem zavolat policii a rozhánět lidi z tohoto místa. Nemuseli byste kvůli tomu ani dělat výzvu k oltáři, bylo by je třeba jen od toho odhánět. A přece je vědecky dokázáno, že věčný Bůh, celá jeho moc zmrtvýchvstání, která nám dává zaslíbení věčného života; a satan rozmístil své zástupy, aby vás před tím zadržely. Vidíte? Můžete na to koukat a být natolik vnímaví, že tomu hledíte přímo do očí, vidíte, že je to správné, a pak to odmítáte. Vidíte?

59 Hledáte si jenom nějakou výmluvu: „Je příliš horko. Jsem příliš unaven. Udělám to zítra.“ Je to jenom nějaká výmluva a tím to hasne. Ale když odmítnete den navštívení, to vás oddělí od Boha.

3. Mojžíšova 25:10; 5. Mojžíšova 15:17

60 Nuže, všimněte si. Ve Starém zákoně slavili to, čemu říkáme milostivé léto. V tu dobu, když toto milostivé léto zaznělo, se všichni lidé, kteří byli v otroctví, mohli vrátit na svobodu. A jestliže ten člověk neodešel, jestliže si našel nějakou výmluvu, že se nechce do své země vrátit, pak byl označen v chrámě u sloupu šídlem na uchu. A potom již nezáleželo na tom, kolik milostivých let ještě nastalo, ten člověk byl jednou provždy zaprodán. On se už nikdy nemohl vrátit jako občan Izraele, nikdy více. V čem se provinil? On odmítnul své pozvání. On přece nemusel za to nic zaplatit. Dluh jeho otroctví pomínul. Jeho rodina byla svobodná. On se mohl vrátit rovnou do své otčiny a obdržet zpět své vlastnictví. Ale pokud to odmítl udělat, pak už více nebyl započten s Izraelem a jeho vlastnictví se dostalo někomu jinému.

61 Nuže, ta stejná věc platí, jak v té pozemské, tak i v té duchovní oblasti. Totiž, jestliže my, jakožto dědicové věčného života, jakožto ti, kteří slyší evangelium, že ono je pravdivé a odmítáme ho, zdráháme se to udělat, nebo dokonce uposlechnout, přijímáme na sebe znamení šelmy.

62 Nuže, někdo řekl: „Jednou přijde znamení šelmy; to se někdy stane.“ Dovolte mi říci, to již přišlo. Rozumíte? Jakmile začal sestupovat Duch svatý, znamení šelmy vešlo v platnost.

Efezským 4:30; Zjevení 20:4

63 Podívejte, máte jenom dvě možnosti: jednou z nich je přijmout to a obdržet pečeť Boží. Zamítnout to, znamená přijmout znamení šelmy. Odmítnout pečeť Boží, znamená přijmout znamení šelmy. Rozumíte tomu všichni? Odmítnout pečeť Boží, znamená přijmout znamení šelmy, protože Bible říká: „Všichni, kteří nebyli zapečetěni Božím duchem, přijali znamení šelmy.“

1. Korintským 15:52, 53; 1. Tessalonicenským 4:16, 17

64 Když zazněla trouba a všichni, kteří chtěli odejít na svobodu, mohli odejít ti, kteří nebyli označeni. Nuže, pohledte, to znamení šelmy, pokud o tom hovoříme jako o budoucnosti, když pak bude tato věc zmanifestována, uvědomíte si, že to již máte. Rozumíte? A stejně tak to bude s Duchem svatým; to bude zmanifestováno. Když uvidíme Pána Ježíše přicházejícího ve slávě a pocítíme tu proměňující moc a spatříme, jak mrtví vstávají z hrobů a budeme si vědomi toho, že v průběhu jedné vteřiny budeme proměněni a budeme mít tělo jako On. To bude zjevné. A pak uvidíme ty, kdo to odmítli, oni tu zůstanou zanechání.

Matouš 25:1, 6, 8

65 Copak Ježíš neřekl, že panny vyšly na setkání s Kristem? Některé z nich zesnuly o prvním bdění, druhém, třetím, čtvrtém, pátém, šestém, až do sedmého bdění. Ale v tom sedmém bdění se ozval křik: „Hle, ženich přichází! Vyjděte mu vstříc!“ A ty, které spaly se probudily. Všechny věky pozpátku až k Letnicím se probudily. Vidíte? Od toho sedmého, sedmého věku církve, po všechny ty věky pozpátku se probudily. A ty, které byly v tom církevním věku na živu, byly proměněny a odešly. A v tom stejném čase, kdy ony vešly, ty spící panny přišly a řekly: „Chtěly bychom koupit od vás trochu oleje.“

Matouš 25:9, 10

66 Ale ony odpověděly: „My máme právě tak akorát samy pro sebe. Jděte k prodávacům.“ A když se pokoušely získat olej, přišel ženich. Ještě nikdy v dějinách světa nenastala taková doba, aby episkopální, baptisté, metodisté, presbyteriáni... Jsou toho plné noviny. Náboženské noviny oslavují Boha, že tyto spící panny se teď pokoušejí přijmout Letnice, snaží se přijmout Ducha svatého. A copak si tito lidé neuvědomují, že se to nestane, a to na základě Božího slova? Když ony odešly a vrátily se zpět, ženich již vzal svoji nevěstu. A ony byly vrženy

do vnější temnoty, na soud, protože odmítly své pozvání.

Matouš 25:10

67 Všichni lidé jsou tedy pozváni, aby přišli. Bůh v každém věku poslal své světlo, a ono bylo zavrženo.

2. Korintským 6:2

68 Zavrhnout den navštívení... Když se Bůh chystá navštívit církev a lidé... pak to přijměte. Neodkládejte to, až na příští rok, nebo k příštímú probuzení. To je právě ta hodina: „Dnes je den spasení.“

Jan 10:37, 38

69 A zapamatujte si, Bůh nikdy neposlal poselství v žádné době, aniž by je nepotvrdil tím nadpřirozeným. Řekl to sám Ježíš: „Nedělám-li skutky svého Otce, nevěřte mi. Pokud je však dělám, věřte těmto skutkům, pokud mi jinak nemůžete věřit.“ A jestliže to vidíte jasně odhalené a projevené...

70 Nuže, a nyní nastal čas, kdy ona to odmítla, pak je její ucho probodnuto šídlem a ona to už nikdy neuslyší. Je odvedena do Světové rady církví a jde rovnou k přijetí znamení šelmy.

2. Tessalonicenském 2:3, 4

71 Někdo mi právě dal noviny, ve kterých ten nový papež řekl: „Jedno z našich největších úsilí je sjednotit církev.“ Oni to zcela jistě docílí, je to tak, jakože tady stojím. A protestanti se na to dají nacytat. Rozumíte? Protože církev... Bible říká, Pavel, ten prorok Páně, řekl: „Neboť nenastane den Páně, dokud napřed nepřijde odpadnutí a nebude zjeven ten člověk hříchu--ten, který se posadí v Božím chrámu, povýší sám sebe nad samotného Boha,“ on jakožto bůh a bude odpouštět hříchy na zemi, a tak dále. Ó, jak se tato věc naplnila, ale to se nemohlo stát dříve než nastalo odpadnutí, než se církev nezačala vzdalovat od duchovní hostiny a necouvla zpátky a sama se nezorganizovala. A pak už se v církvi neudrží zjevení.

72 Zapamatujte si, Izrael putoval dnem i nocí pod ohnivým sloupem. Když se ohnivý sloup pohnul z místa, oni se pohnuli spolu s ním. A zapamatujte si, on byl ohněm v noci a oblakem ve dne. A tak On mohl přijít kdykoliv, jak ve dne tak v noci. Ale lhostejno, kdy byla tam přinesena smírná oběť, aby to neuniklo jejich pozornosti. Světlem to bylo v noci, a oblakem ve dne a oni to následovali. Ó, ano! To je jedno a totéž.

73 Martin Luther to spatřil. A co udělal? Vyšel z katolicismu, ale co udělali oni? Oni kolem toho postavili malou zeď a řekli: „My jsme luteráni. To je to.“

⁷⁴ Pak Wesley spatřil, jak se to odtamtud vzdaluje. On odešel. A co oni udělali? Postavili okolo toho malou zeď a řekli: „To je to.“ A co se stalo se světlem? Pohnulo se znovu dál kupředu.

⁷⁵ Spatřili to letničnící. Co oni udělali? Odešli od wesleyovců a nazarénů, a tak dále. Co udělali? Postavili okolo toho malou zeď a nazvali to: „My jsme jednotáři!“ a; „My jsme trojičnící!“ a; „My jsme sjednocení!“ A všechno možné. A co On udělal? Bůh se z toho pohnul dál. Vidíte?

⁷⁶ My tohle nemůžeme dělat. My musíme být následovníky každý den a každou denní hodinu, každý krok na této cestě. My musíme být vedení Pánem Ježíšem Kristem. Pokud ne, přijímáme život organizace. A život, který denně nenásleduje Krista, není hoden.

⁷⁷ Člověk, který je křesťanem v neděli a chodí do kostela, posadí se vzadu a myslí si, že splnil své povinnosti vůči církvi, že udělal to nebo něco jiného, a v pondělí bude krást a lhát... a žena, která jde na veřejnou pláž a ukáže se na ulici nemorálně oblečená...!

⁷⁸ Přemýšlel jsem o naší první dámě, která se dokonce ani nenalícila, když šla k papeži; když se vrátila, uspořádala párty pro ženy s vodovou⁴. A všechny ty šaty... a když se stala matkou, každá žena v této zemi chce nyní nosit tohoto druhu mateřské šaty. Je to tak. To je dávat příkladu a oni dobře ví, že tito lidé to budou dělat. Přijímají na sebe ducha tohoto světa, ale to nepatří do církve živého Boha.

⁷⁹ Žena by měla hledět na Ježíše Krista. Měli byste si brát vzor ze Sárý a těch ze Starého zákona.

1. Petrova 3:1

⁸⁰ Nuže, ony došly tak daleko, že... Jednoho večera jsem někde kázal o ženách, aby poslouchaly své manžely. Poslouchat? Ó, ano. To přece vyplývá již od dávných *dob* z manželského slibu. Ale... Ony to nemají v úmyslu dělat. Nikoliv! Ony žijí v Americe a dávají vám to jasně najevo. Ony nemají v úmyslu poslouchat. Ale dokud to nebudete dělat, nesnažte se nikdy samy sebe nazývat křesťankami, protože jimi nejste. Nejsem zvědav, jak moc tancujete a mluvíte v jazycích, pokud nejste poslušné svých manželů, jste mimo Boží vůli.

⁸¹ A žena, která nosí šortky a dělá takové hnusné věci na ulici; nenazývej se křesťankou! Ty se chceš přidržet světa a rovněž i svého svědectví. Ale pokud víš, co máš dělat, to neobstojíš v Boží přítomnosti.

⁴ Vodová - moderní druh účesu tehdejší doby

⁸² Všimněte si! Probodnuté ucho, to je označení, že už nikdy nebudeš slyšet. Zapamatujte si, že to je znamení uzavření uši. Vy to už více neuslyšíte. Nechtěls naslouchat, nebudeš více schopen to dělat.

⁸³ Ó, ona tomu přece nevěří. Ó, jéj! Neříkejte jí, že tomu věří. Ne! Ona ti rovnou řekne... ona to nechápe. Jak by mohla nějaká žena, (já se vás zeptám) — jak by mohla nějaká dáma... Když jsem promlouval před týdnem v neděli — minulou neděli večer, o „červeném, blikajícím světle,“ jak to ženské pokolení se stává krásnějším, než kdykoliv předtím... Nuže, to není nic proti ženám, to je pouze... jak ona to dovede krotit. Vidíte? Jí to bylo dáno, aby mohla upadnout do pokušení, obdobně jak Eva byla postavena před tím stromem.

⁸⁴ Každý muž — každý syn, který přistupuje k Bohu musí nejprve procházet touto hodinou pokušení. Toto je věk žen, stejně tak tento národ, kde ona musí procházet touto zkouškou. Pokud je krásnou ženou a chová se jako sestra, pak na ní odpočine požehnání Páně. Ale když se předvádí a odhaluje se a přitom si je toho vědomá, je to jasným důkazem, že je na ní zlý duch. Nemyslím si, že by takovou chtěla být, spousta z nich tohle nechce *dělat*, ale ony si to neuvědomují.

⁸⁵ Chcete mi říci, že slušná a rozumně smýšlející žena si může něco takového na sebe obléknout, ty skoupé šaty, ve kterých se ony předvádějí na ulici?

⁸⁶ Jsou tady dvě moje dívky. Nevím, co z těch dětí bude, prostě se za ně modlím. Dnes jsou děti, ale já nevím — je to těžké uhádnout. Já nevím. Ony nejsou vůči tomu imunní. Ony musí stanout před Ježíšem Kristem a vydat z toho počet. Jím nestačí to, čemu věřím já a jejich maminka. Já nevím, co ony udělají, ale v této hodině opravdu věřím, že pokud by tyto dívky vyšly ven na ulici v takových šatech a nějaký muž by je kvůli tomu oblečení obtěžoval, nemyslím si — že i kdyby se mi naskytla taková příležitost — že bych kvůli tomu toho muže odsoudil. Je to tak! Já bych spíše odsoudil ty dívky. Ony přece nemůžou dělat takové věci.

⁸⁷ Poslouchejte! Pokud někdo uvažuje a vyučuje, že člověk není nic víc než zvířetem, on ve skutečnosti je zvířecího původu. A podívejte a potom, když jej tam takto postavíte...

Matouš 5:28

⁸⁸ Vezměte psa ve vztahu k feně v určitém období... přes oplocení nebo cokoliv jiného, protože ta fena je v takovém stavu, stejně tak prasnice, kráva a všechna ostatní zvířata... a pokud my jsme zvířecího

života, kterým ve skutečnosti jsme — po této fyzické stránce... a když se pak žena takovýmto způsobem předvádí, to dokazuje, že ona je tou stejnou věcí, jako ta žena — že je přesně tímtež. Přesně tak. Protože jinak by se takto nechovala. A ona si je toho vědomá; a příroda ji poučuje, že muž se na ni bude dívat. A Bible říká: „Každý kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci.“

⁸⁹ A to nás vystavuje zkouškám. Ďábel tyto ženy přikrašluje, obnažuje je a vystavuje je na veřejnosti, aby vás vyzkoušel. Muži, odvráťte své hlavy, buďte syny Božími. Ženy oblékejte se jako dcery Boží; abyste se nemusely v onom dni zodpovídat z cizoložství.

⁹⁰ Jestliže žena, bez ohledu na to, jak je nevinná... možná, že se nikdy v ničem neprovinila, dokonce ji ani nikdy nic špatného na mysl nepřišlo. Ale když ten hříšník pohleděl na tento působný tvar ženy, vědouc, že je mužem, a ženské pohlaví spočívá v jedněch žlázách, a to mužské je jiné, pak tento hříšník ponese za to zodpovědnost v soudném dni. Ale kdo to zavinil? Kdo byl tím viníkem? Ne, on! Vy. Zde to máte! Nemravnost.

1. Timoteovi 2:9, 10

⁹¹ Podívejme se na tento národ. Kdysi ženy nosily šaty po kolena; museli jsme si je nechat posílat z Paříže. A dnes si je Paříž nechává posílat od nás. Je to taková špina, že Paříž s námi není schopna udržet krok. Tak je to. Celý... Proč? Evangelium bylo zavrženo. Proč? Paříž to nepoznala, ona je 100% katolická. Protestanti se tam nemohou dokonce ani dostat. Podívejte se na Billy Grahama. Myslím si, že v celé Paříži není více než šest set křesťanů, ze všech těch miliónů, je tam šest set křesťanů protestantského vyznání. A to ještě neznamená, že jsou naplněni Duchem svatým; jsou to jednoduše protestanti. Šest set, ze všech těch miliónů a miliónů lidí. Oni neměli příležitost, aby to mohli zavrhnout.

⁹² Ale tito lidé mají evangelium, a když se vzdalují od poselství evangelia, které před sebou viděli zmanifestováno, vysmáli se mu, kvůli učení nějaké staré prostitutky, která si je omotala kolem prstu, a někteří pastoři se postaví za kazatelnu a starají se více o dolar a stravenku na jídlo než o duše, kterým kážou... je to tak. A to je právě to, co to způsobilo. Nyní ona hraje ve světě vedoucí úlohu.

⁹³ Vzpomeňte si, jak jsem nedávno v této modlitebně, asi před dvaceti lety kázal na jedno téma: „Ukážu vám bohyni Ameriky,“ a oni tam měli takovou malou fiflenku. Hle, čím to je. Nuže, nyní to již mají... Dostalo se jim zač prosili a obdrželi to. A to je všechno.

⁹⁴ Ne, oni tomu neuvěřili. Nikoliv! Oni vám dají najevo, že jsou americkými občany a mají právo na to, aby postupovali tak, jak se jim líbí. Přál bych si jenom...

⁹⁵ Dovolte mi něco říci. Řeknu vám to na rovinu. Ne, pánové, politikou toho nikdy nedocílíte. Ne, pánové, demokracií toho nikdy nedocílíte. Demokracie je prohnílá do morku kosti. Pokud by mohla být uplatňována uprostřed nějaké křesťanské komunity, pak by to bylo znamenité, ale jestliže to umístíte do světa, stane se to plachtami bez kotvy. Přesně tak.

⁹⁶ Podívejte se sem dnes, může se stát cokoliv a oni budou prostě... zatáhnou několik politiků... a projde jim i vražda.

⁹⁷ Když jsem tam onehdy večer kázal, když jsem se snažil zachránit životy těch dvou mladých lidí. Oni se provinili v plném slova smyslu. Dokonce právní zástupce se tam za mne postavil, a řekl: „Je to tak,“ a řekl, „nemyslím si, že má někdo právo, vzít život jinému.“ On řekl: „Jestliže se podíváte do vašich kriminálních záznamů, kdo jsou ti, kteří jsou popravováni na elektrickém křesle, a tak dále? To nejsou ti bohatí, oni si mohou dovolit zaplatit advokáta a uplatnit nějaké špinavé podvody a jednat lstivě, a trochu tam a trochu sem, oni tu věc podplatí.“ Dále řekl: „To jsou právě chudí, oni nemají dost peněz na to, aby si mohli koupit nějaké slušné jídlo. A to jsou právě ti, kteří se tam dostanou. To jsou ti, kteří jsou popravováni na elektrickém křesle — které nazývají bandou negramotných lidí — ti jejichž jména udržují hrdelní trest na živu.“

1. Mojžíšova 4:8, 15

⁹⁸ Řekl jsem: „První vražda, která kdy byla spáchaná na tomto světě se stala, když bratr zabil bratra a Bůh nesáhl kvůli tomu na jeho život. On ho za to jen označil, že nikdo nemohl sáhnout na jeho život!“ Tak je to! On je nejvyšším Soudcem. Viděl jsem, jak oni ten rozsudek stáhli. A teď bude probíhat další soudní přelíčení. Protože jim bude darován život, bude je to stát asi jedenáct let, ale může se jim dostat i podmínečného propuštění. Ale oni se samozřejmě v plné míře provinili; jsou vinní. Měli by být posláni do polepšovny na celý život, ale nemělo by se jim sahat na život. Žádný člověk nemá právo odebrat život jinému člověku. Nikoliv! Já tomu nevěřím. Opravdu ne.

⁹⁹ Ó, oni říkají... jakže, oni si nemyslí, že už nejsou déle ve shodě s Pánovou vůlí, protože oni se o tom nechtějí víc dozvědět, nechtějí o tom ani slyšet. Odvrátili své uši od pravdy. A tak...

2. Mojžíšova 5:1

100 Stejně tak Egypt nechtěl vzít na vědomí tu bandu svatoušků tam dole, kteří byli ve vůli Páně. Nechtěli slyšet o tom potřeštěném muži, který k nim přišel z pouště, s licousy, které mu takto visely na tvářích, a dovolil si říct: „Faraóne, já přicházím ve jménu Hospodinově, propusť tyto děti.“

Faraón řekl: „Kdo, já? Vyžeňte ho ven!“ Vidíte? „Já?“

„Pokud to neuděláš, Bůh, Hospodin udeří tento národ.“

2. Mojžíšova 5:1

101 „Ten starý podivín, vyžeňte ho někam; ať si jde; slunce mu připálilo mozek.“ Vidíte? Ale to přivedlo soudy, protože ten muž byl prorok a měl: „Tak praví Pán.“ Je to přesně tak. I když oni tomu nechtěli uvěřit.

Řím tomu také nechtěl uvěřit, ale stalo se to přesně tak.

Skutky 2:7

102 Izrael nechtěl uvěřit, že to byl Mesiáš. Jak by mohla taková banda galilejců... říkali: „Cožpak to nejsou všichni galilejští? Odkud se oni vzali? Jakým to davem se On dal obklopit? To jsou ti nejchudší, kteří se dají lehce zmanipulovat, to je ten dav, kterým je obklopen. To jsou ti, kteří přicházejí, aby Jej slyšeli. Ti chudasové, ti nevědomí lidé. To nejsou ti vyvolení. To nejsou znalci Písma, jako jsme my. To je banda chudasů.“ Totéž můžeme slyšet v probuzení dnešního dne. „Co je to za sebranku, která je přichází poslouchat? Jací lidé přicházejí do těch shromáždění? Co jsou zač?“

103 Slyšel jsem před nedávnem jistého chlapíka... nu, on byl tak trochu... byl to nevlastní otec Hope, já jsem mu svědčil o křtu Duchem svatým. A on se dal slyšet:: „Nuže, kdo může něčemu takovému uvěřit, jedině taková banda jakou máš ty?“ Dále řekl: „Jestli dovolíš tomu-a-tomu (byl to jistý zdejší obchodník z tohoto města, zkažený jako všichni...) ať on řekne, že přijal Ducha Svatého, pak tomu uvěřím.“

104 Já jsem řekl: „O to se nestarej, stejně to nikdy neřekne.“ Ten muž zemřel na místě bez Boha. Vidíte? Buďte opatrní v tom, co děláte; buďte opatrní na to, co říkáte. Vždyť si přejete život hodný evangelia. V pořádku.

Matouš 1:18; Lukáš 1:27, 31, 34, 35; Jan 6:42

105 Izrael nevěřil, že taková chátra lidí, kterou ten „blázen“ jménem Ježíš z Nazaretu — narozen, jak se domnívali — nemanželským dítětem... a ti lidé tomu věřili, protože říkali, že to nebyl jeho... „Jakže, jeho otcem byl Josef a Marie musela mít toto dítě

ještě za svobodna, jakže, to není dovoleno. A kdo On vlastně je? To je blázen. Je to podivín. Neposlouchejte Ho.“ Co oni udělali? Oni posílali své duše rovnou do pekla. Oni vzali...

Matouš 15:14; Lukáš 6:39

106 Ježíš řekl: „Nechte je být. Může snad slepý vést slepého? Nepadnou pak oba do jámy?“ Tak je to. Oni to nepoznali. Oni tomu neuvěřili. Prostě nemohli.

Marek 12:37

107 Oni nemohli vidět, jak ti prostí lidé s jednoduchým odmítaným poselstvím mohli přivést veliký národ do zkázy. Nyní poslouchejte! Oni nemohli pochopit, že prostá, obyčejná, hromádka jednoduchých lidí... víte, že Bible říká, že ti obyčejní lidé rádi Ježíše poslouchali.

108 Před nedávnem jsem měl v Mexiku takový malý zážitek. Generál Valderna, vyvolený Boží, jednou světlo osvítilo jeho stezku, v jednom z těch shromáždění. Tento velký katolický bojovník, jeden z nejvyšších generálů v Mexiku, přišel pokorně k oltáři, aby přijal křest Duchem svatým. On se vrátil do Mexika; a stále mě s pláčem prosil, abych tam přijel. Nakonec jsem se rozhodl, že tam pojedu; Pán mne vedl — dal mi vidění, řekl jsem to mé manželce. Odjeli jsme tam.

A když to udělal, on byl jedním z hlavních generálů — se čtyřmi hvězdičkami — on odešel na velitelství, do vlády. A oni tam jsou tvrdě proti protestantům, víte. A oni se dozvěděli, že se mají konat velká shromáždění, a on tam šel, aby si zajistil policejní ochranu. A když ji dostali, pronajali velikou arénu a chtěli mě tam takto přivést. Bylo to vládní pozvání. A když se to stalo, biskup, jeden z největších biskupů Katolické církve, přišel k němu — ke guvernérovi a řekl: „Pane, dozvěděl jsem se, že vy sem přivádíte nějakého nekatolíka.“

On odpověděl: „Ano, a co na tom?“

„Jakže,“ řekl, „nemůžete sem zvat takového muže. Vláda nebyla uvědomena, že se bude konat taková věc.“

109 Ale on řekl: „To je už hotová věc,“ řekl, „jakže, tento muž, to je počestný člověk.“ Dozvěděl jsem se, že ho přicházejí poslouchat tisíce lidí. Generál Valderna je navíc mým důvěrným přítelem. On řekl... samotný prezident je protestant, víte, je to metodista. A tak on řekl: „Je to bezúhonný muž, nakolik vím.“ A řekl: „Generál Valderna se obrátil skrze tohoto muže.“ A řekl: „Jakže, nakolik vím, je to člověk těšící se dobrou pověstí.“ A řekl: „Tisíce lidí tvrdí, že ho přijdou poslouchat.“ A ten biskup řekl: „A co to je za lidi, pane? To jsou ti

negramotní. Jenom takoví přijdou poslouchat takového člověka.“

110 Prezident na to řekl: „Pane, měli jste je tady po dobu pěti set let a proč oni zůstali tak negramotní?“ To stačilo. Tím to bylo vyřešeno. Ó, aj! To je odzbrojilo. Ó, ano!

111 A pak, když to malé dítě bylo vzkříšeno z mrtvých, vyslal jsem posla za tímto mužem. Ta paní řekla španělsky: „Dítě zemřelo dnes ráno v devět hodin.“ A byl liják, a každý večer se obracelo asi deset tisíc lidí ke Kristu. Předchozího večera byl na pódiu jistému starému muži navrácen zrak. Ó, to místo bylo velikosti tří nebo čtyřnásobku této modlitebny a oni tam nahromadili takhle vysokou hromadu šátků a klobouků a já jsem prostě... museli mne spustit do toho ringu na lanech, aby mě dostali dovnitř.

112 Sotva jsem tam přišel, začal jsem kázat s vírou. Přišel Billy a řekl: „Tatínku, budeš mít co do činění s nějakou ženou,“ řekl, „mám tam nejméně tři sta pořadatelů a oni nejsou schopni zastavit tuto útlu ženu, která váží sotva padesát kilo.“ Krásná, mladá žena, asi takhle velká, och, snad to bylo její první dítě. Řekl bych, hádal bych ji takových dvacet tři až dvacet pět let.

113 A ona tam stála a její vlasy splývaly dolů a držela v náručí malé dítě. A ona se vrhla do této řady a muži se ji snažili zatlačit dozadu. A ona se je snažila se svým dítětem připevněným k boku buď obejít vrchem, jakýmkoliv způsobem — nebo se snažila podlézt mezi jejich nohami, a tak dále. Oni ji chytili a snažili se ji sestrčit z pódia. A neměli ani žádnou modlitební kartu, kterou by ji mohli nabídnout.

114 Billy řekl: „Jestli ji dovolím sem přijít, tatínku, s tím mrtvým dítětem bez modlitebního lístku,“ řekl, „pak i jiní, kteří tam stojí, a stáli tam po celé dva nebo tři dny za deště a slunce — a my ji dovolíme, aby je předběhla,“ řekl, „může to vyvolat vlnu protestů v hledišti.“

115 Řekl jsem: „Máš pravdu.“ Nablízku byl bratr Moore a on je trochu plešatý, tak jako já. Řekl jsem mu: „Ona neví, kdo je kdo, je tu tolik lidí.“ Řekl jsem: „Pošli...“ A několik bratří... jeden bratr byl z modlitebny, který... nyní již odešel do slávy. Nemohu si teď vzpomenout, jak se jmenoval. Ale on stál tam vzadu. A tak jsem řekl: „Bratře Moore, jdi tam a pomodli se za to dítě; ona stejně neví kdo jsi — jestli jsem to já nebo ty — prostě jdi tam — ona stejně nerozumí anglicky.“

A tak bratr Moore řekl: „Dobře, bratře Branhame.“

116 On se začal vzdalovat. A já jsem řekl: „Když jsem vyslovil *slovo víra...*“ v tu chvíli jsem spatřil malé dítě, mexické nemluvně, které sedělo přede mnou a usmívalo se. Řekl jsem: „Počkej, moment.“ Řekl jsem: „Pusťte sem tuto ženu.“

Billy řekl: „To nemohu dovolit, tatínku, ona...“

Řekl jsem: „Měl jsem vidění, Billy!“

On řekl: „Ó, to je něco jiného!“

117 A tak se ten zástup takto rozestoupil, a oni ji přivedli *ke mně*. Když se přiblížila padla na kolena s růžencem v ruce. Řekl jsem: „Postav se.“ A řekl jsem: „Nebeský Otče, nevím, co se chystáš udělat; nevím jestli si přeješ, aby tato žena byla uspokojena tím, že se pomodlím za to dítě nebo co, ale...“ řekl jsem, „vkládám ruce na to děťátko ve jménu Pána Ježíše.“ Zrovna tak jsem to udělal s bratrem Wayem, který tam ležel před nedávnem na podlaze mrtvý; a najednou to v té příkrývce začalo kopat, a to děťátko začalo křičet a probudilo se k životu.

118 Poslal jsem tedy posla, bratra Espinozu, aby doprovodil tuto ženu k lékaři a obstaral přísežné prohlášení od lékaře, že to dítě bylo opravdu mrtvé (to se stalo okolo desáté hodiny večer) — ono zemřelo ráno v devět hodin v ordinaci toho lékaře na *zápal plic*. A tak on obdržel přísežné prohlášení přímo od toho lékaře. A v novinách se to nedalo zatajit, víte, a tak oni za námi přišli. A měl jsem s nimi interview a oni mi řekli: „Myslíš si, že naši svatí by to také mohli udělat?“

Odpověděl jsem: „Pokud by byli ještě naživu.“

Ó, on řekl: „Nikdo nemůže být svatý dokud nezemře.“ Tu to máte. Vidíte? A tito lidé...

119 Viděli jste to onehdy, jak se v jistých novinách předváděla nějaká jeptiška? Zemřela nějaká svatá, och, před desíti lety nebo něco takového a oni ji teď kanonizovali a udělali z ní svatou. A oni řekli, že ona vstala z mrtvých a modlila se za nějakou nemocnou osobu, která trpěla leukémií, je to tak? Bylo to v jednom časopise. Vidíte, jaké divadlo se z toho oni pokoušejí udělat, a přece tu máme stovky a stovky případů, rovnou pod nosem, od lidí, kteří jsou přítomní. Oč se tu vlastně jedná? Oni chtějí do toho zamotat protestantskou církev (vidíte?), vnutit ji nějaké přesvědčení. A pak, když opravdové skutky Páně jsou dokonale obhájeny, dokázány, nedovolí, aby se taková věc

dostala do novin. Zde to máte. Obdrželi pozvání, ale odmítli ho. Ano, prosím!

¹²⁰ Nemohou pochopit, jak by mohlo jednoduché poselství, jednoduší lidé, jak by je mohlo odmítnutí takové věci zatáhnout do chaosu.

¹²¹ Jistá žena mi před nějakým časem řekla, bylo to v Grants Pass v Oregonu, byla to katolická dívka, ona přišla a snažila se mě obvinít a napsat... byla to novinářka, měla v ruce krabičku cigaret a řekla mi: „Chtěla bych si s vámi promluvit.“

Zeptal jsem se: „A o čem byste si tak chtěla se mnou promluvit?“

Ona řekla: „Chtěla bych vám položit několik otázek, ohledně vašeho náboženství.“

Řekl jsem: „A nač se konkrétně chcete zeptat?“

A ona řekla: „Jakou autoritou to děláte?“

¹²² Řekl jsem: „Ve jménu Ježíše Krista, na základě Božského povolání.“ A ona začala chytračit. Řekl jsem: „Počkejte, okamžik!“

Ona řekla: „Kdybych měla mít co do činění s takovou bandou hlupáků, jak jsou tamti,“ řekla, „pak bych ani nechtěla být křesťankou.“ Pokračovala: „A kdyby oni... oni říkají, že tito lidé budou jednou vládnout na zemi.“ A řekla: „Doufám, že tam nebudu.“

Řekl jsem: „Nemusíte si s tím dělat starosti, vy tam opravdu nebudete.“ Řekl jsem: „O to se vůbec nemusíte starat.“

„A proč,“ řekla, „přece to všechno řádění a křičení...“

Řekl jsem: „Vy tvrdíte, že jste katolička?“

Ona řekla: „To ano.“

¹²³ Řekl jsem: „A víte o tom, že požehnaná panna Marie musela přijmout Ducha svatého a mluvit v jazycích a tancovat v Duchu stejným způsobem jak oni, dříve než ji Bůh mohl přijmout? A vy ji nazýváte Boží matkou.“

Ona řekla: „To je přece nehoráznost.“

Pomyslel jsem si: „Okamžik, já...“

„Já přece nejsem povinná nahlížet do Bible.“

¹²⁴ Řekl jsem: „A odkud potom chcete poznat, co je pravda a co

ne?“

Ona řekla: „Já se přidržuji slov své církve.“

Skutky 1:14

125 Řekl jsem: „To je Boží slovo. Je to přímo zde. Vyzývám vás, abyste do toho nahlédla.“ A Marie tam byla s nimi v horní místnosti a přijala křest Duchem svatým stejně tak, jako ti ostatní a vy jí nazýváte matkou Boží. Řekl jsem: „A pak to nazýváte nějakým brakem nebo pomejemi.“ Řekl jsem jí: „Nemusíte si dělat starosti, vy tam stejně nebudete; nemusíte si o to dělat velké starosti, pokud se vůbec o takové věci staráte. Raději se starej o svou hříšnou duši, dívko.“ A na tom jsme to uzavřeli.

1. Královská 18:17, 18

126 Nuže, pozastavte se nad tím. Jednoduché... Bůh to udělal tak jednoduše. Jak mohl Achab, jak mohla Jezabel, jak mohli tito lidé, kteří považovali Eliáše za kouzelníka, kteří si mysleli, že on je spiritista... Achab dokonce řekl: „Zde je ten škůdce Izraele.“

On mu odpověděl: „To jsi ty, ten škůdce Izraele.“

127 Mohl si ten národ připustit, že odmítnout poselství nějakého vousatého muže bez kněžského roucha, a tak dále, se může pro ně stát zatracením? Mohl připustit Egypt, který vládl světem a faraóni ve své třídě a důstojnosti (svět se ještě nedostal tak daleko ve vědě, a tak dále), mohli oni vůbec připustit, že odmítnutí starého, osmdesátiletého proroka s dlouhými licousy, s prošedivělými vlasy, který tam dupal nohama, a byl uprchlíkem, a pak se vrátil s poselstvím: „Buď je propustíš nebo Bůh zničí tento národ!“ Mohl faraón toto připustit...? „Musíš mě poslechnout, faraóne!“

128 Faraón řekl: „Uposlechnout?“ On, faraón, a nějaký starý chlapík, starý ztřeštěný muž, oni si pomysleli: „Takový chlapík, že by mohl zničit národ?“ Ale stalo se tak. Ó, ach!

Zastavme se, udělejme si několika minutovou přestávku a pomodleme se. A zvažte v jakém čase žijeme. Kde se nacházíme? V dalším moderním, vědecky založeném věku. Raději se pozastavme. Možná, když se pozastavíte — lidé se pozastaví a krátce se pomodlí a budou o tom uvažovat. Když to uděláte, budete se cítit lépe. Je to tak.

129 Křesťan není nějakým nástrojem nebo nějakým mechanickým hasákem, který patří k velikému náboženskému systému. Je to tak! Člověk není nějakým nástrojem, který udržuje běh nějaké náboženské organizace. Křesťan — to není křesťan. Křesťan, znamená podobat se

Kristu. A křesťan nemůže být křesťanem, dokud Kristus nesestoupí do toho člověka, dokud do něho nevstoupí Kristův život. Pak on vyprodukuje život, kterým Kristus žil a rovněž dělá věci, které dělal Kristus.

1. Mojžíšova 6:4

130 O čem to vlastně hovořím? O osobním vztahu ke Kristu. A co to znamená? Je tvůj život hoden evangelia? Nuže, snažím se položit základ, abych vám mohl ukázat, že muži a ženy, ženy, které byly věhlasnými ženami...

1. Mojžíšova 6:4; Lukáš 17:26

131 Muži... Bible říká... Všimli jste si minulou neděli něčeho, co jsem zapomněl připojit, 1. Mojžíšova 6. kapitola 4. verš? Ti muži, kteří si brali ženy za manželky byli od pravěku muži, na slovo vzatí a bylo předpovězeno, že se to bude znovu opakovat. Jak bylo za dnů Noema, tak bude za příchodu Syna člověka — muži na slovo vzatí, si budou brát ženy, nikoliv manželky, ženy, půjdou za cizím tělem.

132 Podívejte, co se stalo v Anglii před několika týdny. Podívejte do sjednoceného... kamkoliv se podíváte, všude samá prostituce. Významní muži, významní, zastávající vysoká místa, přinášející hanbu národu, že běhají za ženami. Ten významný muž tam v Anglii, byl to nějaký válečný lord, nu, všimli jste si toho, on měl krásnou manželku. Byla tam i její fotografie. A podívejte na tu ruskou prostitutku, ale ona byla oblečená tak sexy a předváděla se a odhalovala své ženské vnady a tento muž na to naletěl.

133 To, čeho nám je dnešního dne zapotřebí, jsou synové Boží. Potřebujeme, abychom měli ve vládě takové muže, kteří jsou Božími syny. Je to tak! Protože dobrý, zbožný král by zastavil všechny tyto nehoráznosti. Nebylo by provazů, za které by se dalo potahovat. Jak to udělal David, on tomu udělal přítrž. Opravdu ano, protože on byl králem a bylo jenom...

1. Samuelova 12:3-5, 12

134 Opravdový způsob je ten, že je Bůh králem a Bůh posílá proroka. Copak jim Samuel neřekl ještě předtím, než si zvolili krále, on řekl: „Bůh je vaším králem. Řekl jsem vám někdy něco ve jménu Hospodinově, aniž by se to nestalo?“

Oni řekli: „Ne, to je pravda.“

„Loudil jsem na vás prostředky, které jste měli na živobytí?“

„Ne, nikdy jsi na nás neloudil prostředky, které jsme měli na

živobytí.“

„Nikdy jsem vám neřekl nic kromě toho, co bylo pravdivé před Pánem.“ Řekl: „Bůh je vašim králem.“

1. Samuelova 8:5, 19

135 „Ó, my si to uvědomujeme, víme, že jsi dobrým člověkem, Samueli. My věříme slovu Hospodinovu, které k tobě přichází, ale přesto si přeje krále.“ Vidíte? A dostali ho.

1. Samuelova 8:5, 19, 20

136 Letničnící si každopádně přáli organizaci. A dostali ji. Je to tak! Chtěli se připodobnit těm ostatním církvím. Zde to máte! Jen tak dále, ještě to chybělo, ale Bůh je našim králem. Bůh je našim králem! Ano, prosím!

Jan 3:3, 5; 1. Korintským 12:13

137 Co to má znamenat? Je to proto, že lidé rádi hledají výmluvy jako za Kristových dnů, jak to dělali v každém jiném věku. Oni mají svá vyznání víry. Dnes nebudeme říkat: „Koupil jsem krávu a musím se jít přesvědčit, jestli ona bude pracovat nebo ne nebo dávat mléko nebo jaký užitek ona přináší.“ Snad takové výmluvy nehledáme, ale zde jsou výmluvy *dnešních lidí*: „Jsem presbyterián, my tomu nevěříme“; „jsem baptista, my takovým hloupostem nevěříme“; „nebo já jsem luterán.“ Dobrá, to s tím ale nemá nic společného. To ještě vůbec neznamená, že jste křesťané. To může pouze znamenat, že patříte k nějaké hromádce lidí, která se zorganizovala. Patříte k Luteránské lóži, Baptistické lóži, Letničnickému klubu. Ale neexistuje taková věc, jako Letničnická církev. Neexistuje taková věc, jako Baptistická církev; to je Baptistická lóže, Letničnická lóže, Presbyteriánská lóže. Ale je pouze jedna církev a existuje pouze jeden jediný způsob, jak se do ní můžete dostat, totiž narozením. Rodíte se do církve Ježíše Krista a stáváte se údem jeho těla, a tím jste duchovním delegátem. A pak ta znamená, že Kristus je s vámi a žije skrze vás...

Jan 3:3, 5

138 Křesťané, ach, vy musíte mít osobní vztah k Bohu. Abyste mohli být Božími syny, musíte mít vztah k Bohu, On musí být vašim Otcem, abyste mohli být jeho syny. A pouze jeho synové a dcery jsou spasení. Ne členové církve, nýbrž synové a dcery. To může být docíleno pouze jediným způsobem, totiž znovuzrozením. Nové narození je ta jediná věc, která vytvoří vztah k Bohu. Souhlasí to? Synové a dcery.

139 A pak, když se to stane, pak ten člověk (tady je ta věc, kterou bych chtěl do vás dostat) — ten muž říká: „Co máme dělat dál, když jsme se znovuzrodili?“ Tolik lidí mi položilo tuto otázku. „Co bych měl

potom dělat, bratře Branhame?“ Když jsi znovuzrozen, celá tvoje přirozenost se změní. Jsi mrtev věcem, o kterých jsi někdy uvažoval.

Jan 3:6; Židům 13:8

140 „Tedy,“ řeknete: „Bratře Branhame, když jsem se připojil k církvi, pak to mám.“ Dobrá, ale když Bůh řekl, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky; pak On stále uzdravuje nemocné; stále posílá vidění... „Ale, bratře Branhame, moje církve...“ Nuže, nejsi tedy znovuzrozený. Vidíte? Nemůžeš být, protože když Bůh, když jeho život je v tobě, tak jak jsi žil ve svém otci, jestliže tentýž Boží život je v tobě a ten stejný Duch, který byl v Kristu je v tobě, jak by potom ten Duch, který žil v Ježíši Kristu a psal tyto věci, mohl sestoupit do tebe a popřít tyto věci? Vidíte? On to nemůže udělat. On zdůrazní každé slovo.

141 Tedy, jestliže řeknete: „Dobrá, já jsem dobrým členem církve.“ To s tím nemá nic společného. Já znám pohany... Tam na jihu v Africe, mezi černými bratry nacházíme mezi lidmi morálku na vyšší úrovni než u 90% amerických občanů. Proč? U některých tamějších kmenů, jestliže se dívka nevdá do určitého věku nebo do určité velikosti a nikdo si ji ještě nevzal, oni jsou v domnění, že není něco v pořádku. Oni ji vyloučí ze svého středu. Ona musí smazat kmenovou barvu a odejít do města a tam se stává padlou ženou. A když se vdává, je prověřováno její panenství. Jestliže ta malá panenská pečeť je narušena, pak ona musí prozradit, kdo je tím viníkem. A oba společně budou zabiti. V Americe bychom měli spoustu mrtvých, je to tak? Vidíte? A vy je pak nazýváte pohany. Ó, jej! Oni by sem mohli přijít a poučovat ty takzvané členy církve, jak by měli bezúhonně žít. Je to tak!

142 Během celé cesty po Jižní Africe jsem se nesetkal s jediným případem pohlavní nemoci. Tam takové věci neexistují. Zde to máte! Vidíte, to jsou naše špinavé a nečisté cesty, nás bělochů. Je to tak! Vzdálili jsme se od Boha.

Galatským 5:22, 23

143 Když se to s vámi stane, pak zjistíte, že ten Duch, který vstoupil do vás následkem znovuzrození, způsobí, že budete věřit a dělat vše, co Bůh pro vás uložil ve svém Slově. A všechno, co je citováno v Bibli, platí pro vás a vy to zdůrazníte svým „amen“. A nezastavíte se ani dnem ani nocí, dokud to nepřijmete. Je to tak! Je to pravda! A po celou tuto dobu, budete nade vše přinášet ovoce Ducha.

Matouš 7:20; Galatským 5:22, 23

144 Říkáte: „Budu mluvit v jazycích?“ Můžeš a nemusíš. „Budu křičet?“ Můžeš a nemusíš. Ale jedna věc je zde jistá. Budete přinášet

ovoce Ducha a ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, věrnost, snášenlivost, tichost, jemnost, trpělivost. Nikdy ve špatné náladě nezavrčíte. Pouze si zapamatujte, když toto vrčení ve vás přebývá, pak otrávíte Ducha svatého a způsobíte, že vás opustí. Když máte takovou náladu, že se chcete na potkání s každým hádat, pak tu není něco v pořádku. Když jste v takovém rozpoložení, že když kazatel přečte z Bible něco, co se nesluší dělat a vy *na to* „hmmm,“ pouze si zapamatujte, tam není vůbec žádné křesťanství. To znamená... „Po jejich ovoci je poznáte,“ řekl nám to Ježíš, vidíte.

Jan 1:1; Jan 6:63

145 Jestliže Boží slovo říká, že Duch ve vás se bude pokaždé shodovat se Slovem, protože opravdový Duch svatý se bude shodovat se Slovem, neboť Slovo je život a Duch. Ježíš řekl: „Má slova jsou život.“ A jestliže jste obdrželi věčný život a On je Slovem, jak může Slovo popírat Slovo? Rozumíte? Jakého Boha bychom to pak měli? Úplnou jistotu, že jste křesťanem máte pouze tehdy, když zcela souhlasíte s každým slovem Božím a nacházíte se ve stavu lásky k vašim nepřátelům.

146 Někdo řekne: „Nu, on není ničím jiným než svatým povalečem.“ A ty se začínáš... dávej si pozor. Dávej si pozor. Ale když shledáš, že ho opravdu miluješ bez ohledu na to, co on dělá, ty ho nadále miluješ, vidíte (?), pak jsi začal nalézat...

147 A z té tvé kratičké trpělivosti, se stává trpělivost nekonečná. A každý, kdo o tobě něco říká: „Dobrá, nejsem zvědav na to, co říkáš...“ A nedej se tím rozčítit. Jestli se necháš napálit, pak se jdi prvně raději pomodlit a teprve pak se s ním dej do řeči. Vidíte? Ano! Nepouštějte se do hádek. Nezúčastňujte se při. Jestliže vám dělá dobře to, když se někdo ve sboru postaví a řekne: „Víte co? Říkám vám, že ten-a-ten udělal, to-a-to.“ Řekněte: „Nuže, bratře, můžeš se stydět!“

Galatským 5:22; Efezským 4:2; Kolossenským 3:12, 13; 1. Korintským 13:5, 7

148 A jestliže řeknete: „Och, je to pravda? Slyšel jsi o tom skandálu? Slyšte, Duch svatý, to není žumpa.“ Vidíte? Ne, ne, ne, ne! Srdce je obsazeno Duchem svatým, plným svatosti, čistoty, ono nemyslí na nic zlého, nedělá nic zlého, všemu věří, všechno snáší, vše vydrží. Rozumíte?

149 Nebudte hašteřiví. Když se v rodině začnou hádat, nehádejte se spolu s nimi. Když maminka řekne: „Nedovolím ti už jít do té staré modlitebny. Co jsi... nic ti to nedalo, pouze to, že sis nechala narůst dlouhé vlasy a vypadáš, jako nějaká stará babka!“ Nehádejte se s ní.

Řekni: „Dobře, maminko. To je v pořádku, já tě přesto miluji a budu se za tebe modlit, dokud budu žít.“ Vidíte?

Jan 13:35; Galatským 5:22; Efezkým 4:30

¹⁵⁰ Nuže, nehádejte se. Vidíte? Špatná nálada, zplodí špatnou náladu. Především zarmoutíte Ducha svatého a On vás opustí a budete se hádat dál a pak Duch svatý odletí. Špatná nálada zplodí špatnou náladu, ale láska zplodí lásku. Vidíte? Budte naplnění láskou. Ježíš řekl: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým.“ Láska je ovocem Ducha svatého.

¹⁵¹ A věděli jste o tom, že jste sami malými stvořiteli? Věděli jste to? Opravdu! Setkali jste se již přece s lidmi, v jejichž obecenství rádi přebýváte; a vy vlastně ani nevíte proč. Prostě takoví milí lidé. Nebyli jste již toho svědky? Prostě takový druh... rádi přebýváte v jejich blízkosti. To znamená... oni vytvářejí takovou atmosféru svým životem, způsobem jejich chování. Ovšem jsou i takoví, kterým se raději vždy vyhnete. Pokaždé začnou mluvit o něčem špatném a o někom jiném, a vy si řeknete: „Och jej, on je znovu tady, a znovu bude někoho kritizovat. Už je tu; znovu bude pomlouvat nějakého člověka. Nebudou dělat nic jiného, než mluvit špinavé vtipy nebo nějaké *nemístné* poznámky o ženách nebo něco takového.“ V jejich přítomnosti se neradi nacházíte. Vidíte? Oni něco tvoří. Zdánlivě to jsou příjemní, bezúhonní lidé, ale oni vytvářejí určitou atmosféru. A věci o kterých uvažujete a které děláte a vaše skutky a věci o kterých hovoříte, ony prostě vytvářejí určitou atmosféru.

¹⁵² Jednou jsem vešel do kanceláře jistého muže a ten muž je kurátorem — nebo Diakonem v jednom znamenitém sboru. Vešel jsem dovnitř a uviděl jsem onoho muže při práci, a stálo tam rádio a samý rokenrol a twist, cokoliv už to bylo, na plné pecky a tuším, že v jeho kanceláři bylo odhadem kolem čtyřiceti fotografií nahotinek a nudistek. Nuže, nemusíte mě více přesvědčovat o tom, že někdo je Diakonem nebo čímkoliv by už byl... pouze mi dovoluňte se podívat na to, co si prohlížíte, co čtete a na hudbu, kterou rádi posloucháte a na kamarády se kterými se stýkáte a já vám řeknu, jaký je ve vás duch, vidíte. Ano!

Matouš 12:33; Lukáš 6:43, 44

¹⁵³ Můžete uslyšet nějakého chlapíka jak říká: „Cože, já, že dělám to-a-to? Ta banda...“ Pouze si zapamatujte, nezajímá mne, co on říká, jeho slova promlouvají hlasitěji — jeho skutky promlouvají hlasitěji než všechno, co může říci. On může svědčit, tvrdit, že je křesťan, jistě, může dělat cokoliv, ale stačí sledovat způsob jeho života. To vám

napoví kým on je.

Izaiáš 53:5

154 Dovedete si teď představit muže, který takto žije a říká: „Věřit v Božské uzdravení, to je něco pro kočku. To bylo kdysi; dnes nic takového neexistuje.“ Je takovýto život hoden evangelia, ve kterém byl Kristus raněn pro přestoupení naše a zsinalostí jeho lékařství nám bylo způsobeno?

Namítnete: „Vždyť já jsem přece Diakon.“ To mě nezajímá, můžeš být třeba i biskupem.

155 Když jsem poslouchal biskupa Sheena, asi tak před dvěma lety, když jsem byl na cestě do... nikdy více jsem si ho už *nenaladil* v rádiu poté, co řekl: „Člověk, který věří a usiluje žít na základě Bible, je jako někdo, kdo se pokouší plahočit v bahně!“ — Biskup Sheen. A pak se otočil a řekl: „Když přijdu do nebe, víte co? Když se setkám s Ježíšem, pak mu řeknu, ‚já jsem biskup Sheen,‘ a On řekne, ‚ach, ano,‘ slyšel jsem, jak moje maminka o tobě vyprávěla!“ Jaké pohanství! Bůh buď milostiv lidem, kteří se rouhají Slovu. Nejsem jejich soudcem. Vidíte? Slovo je pravda. Je to tak! A Boží duch rozpozná své vlastní psaní. On se ztotožnil s tím, co sám napsal. Ono promlouvá o Něm. A vy jste s Ním ztotožnění způsobem, že mu věříte. To je pověřovací listina vaší totožnosti.

156 Nehádejte se s nikým, nemějte rodinné spory, jak jsem již řekl. Láska zplodí lásku, a špatná nálada špatnou náladu.

Jan 13:15

157 Nuže, nyní sledujme dál. Pohledme na chvílku na Ježíše. On byl naším příkladem. (Doufám, že nejste ještě příliš unaveni.) Podívejte! Podívejme se na chvíli na Ježíše. On byl našim příkladem. On to řekl. „Dal jsem vám totiž příklad, abyste se i vy chovali, jako jsem se já zachoval k vám.“

Matouš 27:40, 44; Marek 15:29, 32; Lukáš 23:35-37; Jan 8:29

158 Nyní sledujte! Když On přišel na tento svět, kde bylo více nebo přinejmenším tolik nevíry, jako kdykoliv jindy, to Jej dokonce ani nepřibrzdilo. On šel a kázal, stejně tak uzdravoval, to mu nepřekáželo. Byli tam kritici. Tento muž byl kritizován od svého dětství až do své smrti na kříži. A zastavilo Ho to? Nikoliv, pánové! Co bylo Jeho cílem? „Konat vždy to, co bylo napsáno Otcem — vždycky to, co bylo Bohu milé.“

1. Mojžíšova 1:1; Lukáš 2:7

159 Pohledte na Ježíše! A zvažte, jak bychom se měli pokořit, když

se sám Bůh stal dítětem a místo toho, aby přišel do postýlky někde v nějakém slušném, příjemném domě, On se narodil na kupě hnoje ve stáji, mezi bečícím dobyt看em. Ovinuli Ho do plenek, udělaných z hadrů, které vkládali na šíji vola. Nejchudší z chudých, a přece byl Stvořitelem nebe a země.

Matouš 8:19; Lukáš 9:57

160 Jedné deštivé noci oni řekli: „Mistře, rádi bychom šli s tebou domů.“

Matouš 8:20; Lukáš 9:58; Jan 1:14; 1. Petrova 2:21

161 On odpověděl: „Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by složil svou hlavu.“ Bůh Jahve se pokoril a stal se člověkem a tím reprezentoval hříšné tělo, aby vykoupil tebe a mne. Kým my potom jsme? On byl našim příkladem. A co jsem já? Nic!

Židům 12:5, 7

162 Dnes odpoledne jsem v malém shromáždění řekl; řekl jsem: „Každý syn, který se narodil z Boha musí být nejdříve podroben zkoušce a musí být ukázněn.“ Vzpomínám si, jak jsem tím procházel sám ve své největší hodině... když se člověk znovuzrodil, nacházel se v něm takový malý fliček velikosti nehtu, který Bůh zavedl do jeho systému a on proniknul do jeho srdce a tam se zakotvil. Pak ho chce satan vyzkoušet. A pokud se to tam nenachází, je po tobě veta.

163 Vzpomínám si, jak jsem byl jednou v nemocnici, bylo mi asi dvacet dva nebo dvacet tři let nebo něco takového, byl jsem ještě mladým mužem. A můj otec, on umíral v mém náruči a já jsem mluvil o Bohu, který je Uzdravitelem. A můj vlastní otec se srdečním záchvatem, položil svou hlavu do mé náruče a já jsem se za něj modlil a viděl jsem, jak se jeho oči otočily ke mně a on na mě pohleděl a pak klesl a odešel na setkání s Bohem. Vzal jsem ho a pochoval vedle svého bratra, a květiny byly ještě čerstvé na jeho hrobě, a já jsem kázal o Bohu, který uzdravuje nemocné; pracoval jsem v Komunálních službách za dvacet centů na hodinu a moje žena byla zaměstnána jako švadlena v textilce na košile, aby mi pomohla vydělat na živobytí našeho malého osmnáctiměsíčního Billy Paula a osmiměsíčního děvčátka, kterou bylo třeba nosit na rukou.

Postřehnul jsem jak teď sestra Wilsonová přikývla hlavou. Ona si na to vzpomíná. Taky Roy Slaughter a někteří z těch starousedlíků.

164 A co jsem udělal? Šel jsem ulicí se sendvičem v ruce, slezl jsem ze sloupu a svědčil každému koho jsem potkal, o lásce Ježíše Krista.

Vešel jsem do garáže a poprosil jsem je jestli bych ji mohl použít — promluvit si s mechaniky, vešel jsem tam a řekl: „Pánové, byli jste již někdy spaseni? Já jsem ve svém srdci něco našel.“ Večer jsem vešel do drogerie. Domů jsem se vrátil ve dvě nebo ve tři hodiny nad ránem poté, když jsem navštěvoval nemocné, kteří mě volali po celou noc. Nemohl jsem... sotva jsem seděl, navlékl jsem na montérky pyžamo, posadil se do křesla a odpočíval dokud se nerozednělo, a vstal jsem; byl jsem tak hubený postem a modlitbou, že jsem se musel pomodlit, když jsem připevňoval na nohy ostruhy, abych byl schopen vylézt na sloup. Kázal jsem a kázal o velikém Bohu, o Bohu milostivém, Bohu, který byl láskou k lidem, a zde můj otec umírá v mém náručí a můj bratr zemřel — zahynul, když jsem stál za kazatelnou, kousek od toho místa, v malém černošském letničním sboru. Když jsem kázal, přišli a oznámili mi: „Tvůj bratr zrovna zahynul na silnici. Srazilo jej auto a usmrtilo ho.“ Jeho krev stékala z košile jeho bratra, když ho chtěl na silnici zvednout. Krátce potom, co jsme ho pochovali, zemřel můj tatínek. Pak jsem tam pochoval svoji manželku.

¹⁶⁵ A já jsem se vrátil zpět do této modlitebny. Z toho místa, kde se nacházelo to pódium, jsem to předpověděl půl roku předtím než se to stalo, že se blíží povodeň. A viděl jsem anděla, který vzal hůl a naměřil sedm metrů vody na ulici Spring.

Sandy Davis a ti ostatní, kteří tu sedávali, oni se pousmáli: „V roce 1884 zde bylo 25 centimetrů, chlapče, o čem ty to brebentíš.“

¹⁶⁶ Řekl jsem: „To se stane, protože jsem to viděl ve vytržení. Bylo mi to řečeno, a tak se to stane.“ A tak dnes na ulici Spring je místo, kde je čára ve výšce sedmi metrů, kam až vystoupila voda. A já jsem jim řekl: „Budu se vznášet nad střechou této modlitebny v loďce,“ a ve skutečnosti se to stalo.

¹⁶⁷ A v té době moje manželka onemocněla. Modlil jsem se za ni, a přišel jsem do modlitebny a tam byli... lidé na mě čekali. Řekl jsem: „Ona umírá.“

„Och, to je přece tvoje manželka, která...“

¹⁶⁸ Řekl jsem: „Ona umírá.“ Přišel jsem k ní a modlil jsem se a modlil a modlil. Vztáhl jsem své ruce k ní a ona se jich uchopila a řekla: „Billy, onoho jitra se tam s tebou setkám, já tam budu stát.“ Řekla: „Vezmi s sebou děti a setkáme se tam u brány.“

¹⁶⁹ Ona řekla: „Já budu volat, ‚Bille,‘ já tam budu.“ Vidíte? A tak ona odešla. Položil jsem ji do márnice, vrátil jsem se domů a lehl si;

a když se to stalo... malý Billy Paul zůstával s paní Broyovou a těmi ostatními a byl tak nemocen, že lékaři předpokládali, že může každou chvíli zemřít. Modlil jsem se za Billa, a zde přichází bratr Frank a říká: „Tvé dítě umírá!“ Ta malá holčička.

170 A já jsem odešel do nemocnice. Doktor Adair mě nechtěl pustit dovnitř, řekl: „Ona má zápal mozkových blan; a ty to přeneš na Billy Paula.“ On pověřil ošetřovatelku, aby mi podala nějaký červený prášek — nebo nějaký druh sedativa nebo něco takového na uklidnění. A když jsem ten pokoj opustil, vyhodil jsem to přes okno, a zadním vchodem jsem vešel do suterénu. Tam leželo to dítě — ještě dříve než nemocnice... bylo to izolované oddělení — a mouchy seděly takto na jejich malých očích. A já jsem vzal takovou sítku proti komárům a odháněl je a položil jsem ji na ni. Pak jsem klesl k zemi a řekl: „Bože, tam leží můj tatínek a můj bratr a květiny rostou na jejich hrobě. Tam leží Hope a tady umírá moje dítě. Neber mi ji, Pane.“

171 A On prostě spustil dolů takovou oponu, jako kdyby chtěl říci: „Mlč, nechci tě poslouchat.“ Vůbec mi neodpovídal.

172 A potom, když nechtěl se mnou mluvit, nastala příhodná chvíle pro satana. On řekl: „Myslel jsem si, že jsi říkal, že On byl dobrým Bohem. Proč tedy děláš takový povyk? Ty jsi přece pouhý chlapec. Rozhlédni se po tomto městě, každá dívka, každý chlapec se kterým ses přátelil si myslí, že jsi padlý na hlavu. A je to skutečně tak.“ Nuže, on mi nemohl namlouvat, že Bůh neexistuje, protože mi bylo dáno, abych ho spatřil. Ale chtěl mi pouze říci, že On se o mne nestará.

Židům 12:6, 8

173 Seděl jsem celou noc a celý den, řekl jsem Bohu. „Co jsem provedl? Ukaž mi to, Pane. Nedovol, aby nevinný trpěl za mne, pokud jsem udělal nějakou špatnost.“ Nevěděl jsem, že On mě jenom zkouší. Ale každý syn, který přichází k Bohu musí být vyzkoušen. Řekl jsem: „Ukaž mi, co jsem provedl a já to napravím. Čím jsem se provinil, kromě toho než, že jsem kázal dnem a nocí a neustále jsem vydával svůj život. Co jsem provedl?“

Satan řekl: „To je pravda. A podívej, nyní, když to na tebe přichází a ty jsi tvrdil všem lidem, že On je velkým Uzdravovatelem a tam leží tvé dítě a umírá, a On tě nechce ani slyšet. Tvá manželka zemřela na tuberkulózní záněť plic. A ty jsi říkal, že On může uzdravovat rakovinu a tady to máš. Nuže, ty mluvíš o tom, jak On je dobrý, jak je dobrý k lidem. A co je s tebou?“

174 Potom jsem ho začal poslouchat. To je uvažování. Pomyslel jsem si: „To je pravda.“

On řekl: „On mohl říct... nebylo ani třeba, abys vyřknul slovo, stačilo se podívat a tvé dítě by zůstalo naživu.“

Řekl jsem: „To je pravda.“

„A ačkoliv jsi pro něj tolik udělal, On přesto dělá s tebou takovou paseku.“

175 Řekl jsem: „To je pravda.“ Začal jsem rozumovat: „Dobrá, co...“ Vidíte, všechno se začalo hroutit poté, co jsem začal uvažovat. Ale i když to došlo tak daleko, na tom to zůstalo viset. Zůstalo to stát. Byl jsem blízko toho, abych řekl: „Asi toho nechám.“ Ale když to došlo tak daleko, že všechna síla *mého* uvažování se zhroutila, pak to narazilo na ten věčný život, na znovuzrození. A co kdyby ono tam nebylo? A co kdybych ho neměl? Pak bychom neznali jeden druhého, tak jak se známe teď. Ani tato modlitebna by zde nestála. Tisíce a milióny kolem světa... Ale díky Bohu, to tam bylo.

Job 13:15

176 Pak jsem si pomyslel: „Co... kdo vlastně jsem? Kdo jsem, abych se takto tázal jeho Výsosti? Kdo jsem, abych se tázal Stvořitele, který mi dal můj vlastní život tady na zemi. Odkud jsem obdržel toto dítě; kdo mi je dal? Ono mi rozhodně nepatří. On mi ho jen na chvíli propůjčil.“ A řekl jsem si: „Satane jdi pryč.“ Pak jsem přistoupil, položil jsem ruku na dítě a řekl jsem: „Bůh ti žehnej, miláčku. Za chvíli tě tatínek vezme a položí tě do náruče tvé maminky. Andělé odnesou tvou malou duši a onoho rána se s tebou setkám.“ Řekl jsem: „Pane, Ty jsi dal, Ty jsi vzal, a i kdybys mě zabil, jak řekl Job, přesto Tě budu milovat a věřit Ti. A i kdybys mě poslal do pekla, budu Tě přesto milovat. A od toho odstoupit nemohu.“ Zde to máte!

177 Kdyby to bylo jenom rozumování, pak bych se jistě zhroutil, ale vy musíte mít osobní vztah; musíte být znovuzrození. A právě kvůli tomu se kazatelé zřikají velikých povinností. Oni říkají, že neexistuje něco jako Božské uzdravování, že takové věci neexistují, oni prostě ještě nikdy nestáli na tom posvátném místě, jak jsem se o tom zmínil dnes ráno; oni o tom nemají ani tušení. Jak potom mohou mluvit, že jsou Božími dětmi a *přitom* popírají Boží slovo? Jak to můžete dělat, popírat samotného Ducha svatého, který vás vykoupil?

Matouš 27:30; Marek 15:19; Lukáš 23:34; Jan 18:22; Jan 19:3

178 Och, jednoduše si zapamatujte, Ježíš se pro tebe pokoril na

smrt. On se nerozčiloval. Když mu plivali do tváře, neoplácel. Když Ho tahali *za vousy*, neoplácel. Když dostal facku z jedné strany, neoplácel; On se za ně modlil, chodil pokorně. Byl příkladem pokory.

Žalm 19:14

179 On byl pln víry. Proč? Věděl, že jeho slovo nemůže zklamat. A žil Slovem natolik, že se tím Slovem stal. Ó, Bože, dovol mi uchopit se Boha oběma rukama před tímto obecenstvem a dovol mi tak žít. Ať se to Slovo stane takové, že já, a to Slovo se staneme jedno. Ať se stanou má slova tím Slovem. Ať rozjímaní mého srdce... ať On přebývá v mém srdci, v mém myšlení. Chci přivázat jeho přikázání na post mé inteligence, přivázat je na post mého srdce. Chci spatřit Jeho. A když povstávají pokušení, dovol mi vidět Krista. Když se mi nedaří, dovol mi vidět Jeho. Když jsem hotov a nepřítel se mě snaží rozčítit, dovol mi spatřit Ježíše, co by udělal On?

180 On byl natolik ve Slově, že On, a to Slovo se stalo tou stejnou věcí. Sledujte to!

Jan 1:14; 1. Timoteovi 3:16

181 On se nemusel hádat. Věděl, že On a Slovo je jedno a totéž. Věděl, že On byl tím zjeveným Slovem a že nakonec Boží příkaz zvítězí nad světem. Věděl, že jeho Slovo... měl víru; On věděl na čem stojí. Neměl o čem debatovat a říkat: „Hele, můžeš sem přijít.“

Matouš 4:6; Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 4:9-11; Lukáš 21:33

182 Dábel řekl: „Hele, ty umíš dělat zázraky. Ty víš, že máš velikou víru. Můžeš předvádět zázraky. Já ti nechám postavit budovu dvakrát tak větší než má Oral Roberts, protože lidé ti dají všechno. Musíš udělat pouze jednu věc... musíš jim to ukázat, skoč z této budovy sem rovnou dolů, protože je napsáno: ‚Přikážu andělům svým, že tě ponесou na rukou, abys snad nenarazil nohou na kámen‘.“ Vidíte? On věděl, že má tu moc. On věděl, že by to byl schopen udělat. Věděl, že to bylo v něm. Ale On toho nechtěl použít, dokud mu to Bůh neřekl. Vidíte, On si přál, aby Bůh a On byli Slovem ve všech... a věděl, že když něco řekl, že to bylo Boží slovo. A i když: „Nebe a země pomínou,“ ale to Slovo jednoho dne zvítězí.

Jan 12:50; Jan 14:10

183 On nebyl hašteřivý a nervózní. On vyslovoval pouze Boží slova. Každé slovo, které vycházelo z jeho úst, bylo Božím pomazaným Slovem. Nebylo by to nádherné, kdybychom mohli říci totéž? „Mé slovo a Boží Slovo se spolu shodují. A to co řeknu, to On poctí, protože nedělám nic, dokud On mi to neřekne.“ Ó, to je příklad pro vás. Tohle je život hodný evangelia.

Matouš 17:5; Matouš 23:14; Marek 12:40; Jan 10:30

184 Nuže, tito kněží, kteří byli tak vzdělaní a nablýskaní a měli všechny ty veliké hodnosti a uměli se postavit a odříkávat dlouhou modlitbu, zatímco vyjíдали domy vdov a sedávali na předních místech ve shromážděních a všechny tyto věci... to nebyl život hodný evangelia. Ale On byl hoden evangelia do takové míry, že Bůh řekl: „Toto je můj milovaný syn, ve kterém jsem našel zalíbení. Jeho poslouchejte.“ „Mé Slovo, to je On; On je mým Slovem. A On a já jsme jedno.“

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

185 Nikoliv! Teď to sledujte. On si byl vědom, že to Slovo nakonec jednou dobude svět. On si byl vědom, odkud jeho Slovo pochází. On si byl vědom, že ono nikdy nezklame, a proto mohl říci: „Nebe a země pomínou, ale má slova nikdy nepomínou.“ Rozumíte? On to mohl říci. To byl muž, ve kterém On a Boží slovo se stali jedno. On jim řekl...

„Měli byste dělat to i ono.“

Lukáš 11:19, 20

186 On řekl: „Kdo mě může nařknout z hříchu? Kdo mě může nařknout? (Hřích to je nevíra!) Vymítám-li však démony Božím prstem, čím je vymítají vaši synové?“ Vidíte, to nebylo to, a tak to muselo být něco jiného. Vidíte? „Kdybych...“

Oni řekli: „Dobrá, my jsme vyhnali ďáblы.“

Lukáš 11:20

187 On řekl: „Jestli to dělám prstem Božím (potvrzeným Božím slovem), čím je potom vyhánějí vaši synové? Posudte sami.“

188 Lidé v jeho době, a lidé — oni se mu posmívali, pomlouvali ho, ale On... oni ho ponižovali, ale On si toho nevšímal.

189 Za chvíli bych chtěl skončit těmito slovy: lidé dnešní doby, to je banda neurotiků. Lidé dnešního dne jsou bandou neurotiků. Oni se bojí uchopit Božího zaslíbení. Církevníci, církevní organizace, církevní organizace se bojí přijmout výzvu Božího písma pro dnešní den. Oni si uvědomují, že jejich moderní stav a jejich společenské evangelium, které kážou, se není schopno postavit výzvě této hodiny, stejně tak, jako toho nebyl schopen Samson ve stavu, v jakém se nacházel. Bylo zapotřebí Boha a zde je program, kde nám to je zaslíbeno. (Za chvíli bych se chtěl k tomu dostat. A chtěl bych se krátce tímto slovem zabývat.)

Titovi 1:15, 16

190 Ač sebe nazývají křesťany, přijali vyznání víry lidského původu — vyznání víry a nahradili jimi Boží slovo. A tak mohou vzít

věrovyznání, protože ono bylo vytvořeno člověkem, ale bojí se opřít svou víru o Boha, o kterém tvrdí, že ho milují. Je to tak. A pak říkáte, že to je život hodný evangelia? To není možné.

Marek 16:15, 17; Jan 8:44

¹⁹¹ I kdyby byli členy církve, ale to není hodno evangelia. V žádném případě. evangelium... Ježíš řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení.“ A když popíráte, že věřící jsou tím provázeni, jak potom můžete mít život... nezáleží na tom, že jste nikdy neřekli ani jedno špatné slovo. Můžete dodržet všech deset přikázání. To s tím nemá nic společného; to stále není hodno evangelia. Vidíte, to nemůže být. Kněží to zachovávali, a přesto nebyli toho hodni. On řekl: „Vy jste z vašeho otce ďábla.“ A kdo by mohl ukázat prstem na jednoho z nich? Kdyby se prokázalo jedno znaménko viny, oni by byli nemilosrdně ukamenováni. Svatí muži, a přesto Ježíš řekl: „Vy jste z vašeho otce ďábla.“ Když to evangelium přišlo...

¹⁹² A i když se tito nazývají křesťany, přesto se raději přidržují vyznání víry. Těch vyznání... Och! Těch vyznání, která byla založena a která naplnila smyšlení moderního člověka dnešního dne. A muž, který chce být úspěšný v dnešní době, musí postupovat v tom moderním trendu smyšlení. Dovolte mi, abych to dobře a jasně zopakoval. Rozumíte? Muž, pokud chce být úspěšný, musí jít v tom moderním trendu dnešní doby. A tak oni jdou a říkají: „Ó, copak on není skvělý? Není on úžasný? On se tu tak pokorně postaví, a přesto nás nezdrží déle než patnáct minut. A náš pastor nám nikdy nic nevytýká.“ Styďte se za to, pastore! Každý muž, který se postaví za kazatelnu a je si vědom hříchu své doby a nepozvedne proti tomu svůj hlas, pak s tímto mužem není něco v pořádku. On není hoden toho evangelia, o kterém tvrdí, že je jeho kazatelem. Je to tak!

A tak jestliže tak dělají, oni si hledají pouze výmluvy a říkají: „Nuže, podívejte, moje shromáždění...“

¹⁹³ Jistý muž přišel nedávno do nějaké veliké církve a spisoval nějaké zásady; a řekl: „Píšu pojednání o Božím uzdravení.“ A pokračoval: „Bratře Branhame, my tě v naší denominaci milujeme.“ Byla to jedna z největších denominací, jedna z největších v tomto národě a na světě! A řekl: „My tě v naší denominaci milujeme.“ Stalo se to zde v Jeffersonville. Ale řekl: „Já jsem přišel kvůli tomu, abych se něco dozvěděl o Božím uzdravení. Naše církve shledává pouze jednu chybu.“ Vidíte? On řekl: „Ty ses příliš spolčil s těmi letničními.“

Řekl jsem: „Dobrá, víš co, je to tak.“ Řekl jsem: „To je pravda. Víš, já jsem vždycky hledal možnost, jak bych se jim mohl vyhnout.“ Řekl jsem: „Ale něco ti řeknu, přijedu do tvého města; a postarej se o nějakou církev, která by mě sponzorovala.“

„Ó,“ řekl: „Oni by nikdy...“

Řekl jsem: „To je právě, co jsem si myslel; přesně to, co jsem si myslel.“

Lukáš 14:19, 20

194 On řekl: „Víš, moje denominace se za to nepostaví.“ Je to ta samá výmluva jako: „Oženil jsem se a koupil jsem jařmo volů.“ Mě nezajímají tvé hodnosti a doktoráty, které vlastníš a jak se na tebe dívá tvoje denominace, to je ten druh služby, která není hodna evangelia napsaného v této Knize. Je to tak!

5. Mojžíšová 22:5; 1. Korintským 11:6, 15

195 Každý člen církve, který se postaví na stranu těchto nesmyslů a nazývá se křesťanem a půjde tam a bude žít... A ženy si budou stříhat své vlasy a oblékat se do šatů, které jim jsou v Bibli zapovězeny; a muži budou řídit takovým způsobem, jak to dělají, a přesto si udržují formu pobožnosti, a dají si připitek a zakouří si cigáro a několikrát se ožení, a jsou Diakony v církvích, a dokonce i pastory, a tak dále; a lidé se s tím smířují, avšak tento druh života není hoden toho evangelia.

2. Timoteovi 3:5

196 Žena, která přijde, vezme do ruky telefon a klevetí a vyvolává spory ve sboru, a tak dále, tento život není hoden toho evangelia, které my se zde snažíme reprezentovat. Osoba, která způsobí ve sboru rozdělení a roznítí spor mezi lidmi, a tak dále, ona není hodna evangelia, které kážeme. Je to přesně tak. Je to pouze forma pobožnosti, ale popírá její moc, moc Boží, která nás od takových věcí zachovává.

197 Všimněte si. Nuže, oni to nedělají; jednoduše to nebudou dělat. Mají výmluvy, že jejich církev tomu nevěří. Oni... Ale Ježíš dnešního večera by tomu muži řekl, promluvil by k jeho srdci a řekl: „Chci, abys šel a zvěstoval plné evangelium.“

„Moje církev přece za tím nestojí, Pane. Omluv mne, pokud můžeš. Já mám přece znamenitý závazek. Já... Víš jsem pastorem jedné z největších církví v tomto městě, Pane. Ó, my tam oslavujeme tvé jméno. Ano, jistě, my to děláme. Já to nemohu udělat.“ To je ta stejná výmluva, tatáž věc. A tak oni jednoduše nepřicházejí na duchovní hostinu jeho zaslíbeného, potvrzeného Slova.

Matouš 24:28; Lukáš 17:37

¹⁹⁸ Copak Ježíš neřekl, že kde je tělo tam se shromáždí orli, orli, ne kánata, nýbrž orli. Tam kde je jejich pokrm — jejich zdechlina, tam se shromažďují kánata. Ale tam, kde je čerstvé, čisté maso, tam se shromažďují orli. Rozumíte? Jistě. Kde je Slovo, orlí pokrm, tam se oni shromažďují.

¹⁹⁹ A tak oni jednoduše nepřicházejí na duchovní hostinu, na kterou jsou pozváni. Věříte tomu, že Bůh dal Americe pozvání v průběhu těchto posledních patnácti let na veliké probuzení, na duchovní hostinu? A copak oni přišli? Ne, ne! Tak tedy odmítnout to — je takový život hoden evangelia, i kdyby ho oni takto nazývali?

²⁰⁰ Když nedávno za mnou přišel jistý člověk a posadil se naproti u stolu a řekl: „Bratře Branhame, rád bych se natáhl přes stůl (významný muž); a uchopil tvou ruku. Já tě miluji.“ (Já jsem byl v tom sboru a slyšel jsem ho kázat.) On řekl: „Já tě miluji. Věřím, že jsi Božím služebníkem.“

Řekl jsem: „Děkuji, doktore. Já tě taky miluji.“

On řekl: „Chtěl bych ti říct, jak velice tě miluji, jakožto bratra.“ A řekl: „Vidíš tu malou královnu, která sedí tady vedle mne, moji manželku, vzpomínáš si na ni?“

Řekl jsem: „Jistě.“

On řekl: „Lékař ji už dával jenom dva týdny života kvůli zhoubnému nádoru; a ty jsi přijel do města a modlil ses za ni, pohleděl jsi a spatřils vidění a pak ses ohlédl zpět a řekl: ‚Tak praví Pán, ona se uzdraví!‘-- A to veliké napadené místo na jejich zádech, takto skleslo, ono vypadalo jako nějaké veliké — jako část ženského prsu a ono se na jejich zádech vtáhlo dovnitř, přímo na její páteři. A dnes po tom není ani stopa.“ Řekl: „Zde sedí moje královna, ona je dnes naživu.“ Řekl: „Jak bych mohl udělat něco jiného, než že tě budu milovat, že ses pomodlil takovou modlitbou víry. A jak bych ti mohl nevěřit, že jsi služebníkem Páně, když jsi mě viděl a řekl jsi přesně, co se stane.“ On řekl: „Nuže, mám pro tebe něco, bratře Branhame.“ A řekl: „Já patřím k největšímu letničnímu svazu, který zde existuje.“

Řekl jsem mu: „Ano, pane! Vím o tom.“

On řekl: „Hovořil jsem nedávno s bratry a oni mi řekli, abych se s tebou zkontaktoval a sdělil ti, že se můžeš stydět za to, že ses ukryl s touto Bohem danou službou v takové hromádce lidí, tam u řeky a v okolí.“

Řekl jsem: „Opravdu?“

On řekl: „Ano!“ Řekl: „Bůh poslal tuto službu, aby pomoci ni udeřil do těch nervových center, do těch velikých míst, do těch hlavních tepen.“

²⁰¹ V tu chvíli jsem v tom rozpoznal ďáblovou řeč. Pomyslel jsem si: „Ó, ano, jen skoč z této hory a předveď se, víte, nebo z této budovy.“ Vidíte, rozumíte tomu? Pomyslel jsem si, že bych ho měl vést ještě kousek dál. Moje stará maminka měla ve zvyku říkat: „Dej krávě dost dlouhý provaz a ona se uškrtí sama.“ Řekl jsem: „Je to pravda?“

„Ano,“ řekl, „můžeš se stydět. Ale to, co děláš...“ řekl: „Čím jsi? Dnes si sotva koupíš jídlo.“ A řekl: „Podívej na Orala Robertse, jak oni postoupili a jak se uměli vyrovnat... se sotva jednoprocentní službou ve srovnání s tebou a podívej, co oni docílili.“

Řekl jsem: „Ano, máš pravdu!“ Vidíte?

A on řekl: „Moje skupina tě přijme. My tě přijmeme rovnou jako jednoho z našich bratrů. Podáme ti pravici na znamení společenství, pronajmeme ti letadlo, dostaneš mzdu ve výši pěti set dolarů, možná i více, pokud si budeš přát, a pošleme tě do každého významného města této země.“ To se stalo v samotném Phoenixu v Arizoně, když jsme seděli u stolu naproti sobě. A on řekl: „My zaplatíme tvé...“ řekl: „A pak ať svět, ten vnější svět, všichni hodnostáři a významní lidé, ti nej — nej...“ řekl: „Ty vždy mluvíš o tom, že jsi dole a vně, zatímco my ti nabízíme nahoru a ven.“ Řekl: „Ať oni uvidí ruku Páně. A potom já vezmu s sebou svoji manželku a ať jiní dosvědčí, že věci, o kterých mluvíš se uskutečňují.“

1. Mojžíšová 18:22

²⁰² Řekl jsem: „Ano, pane, to by bylo ohromné!“ Nuže, vidíte, ten muž byl na postu doktora teologie a práva, psal knihy, (rozumíte?) Doktor literárních věd, znamenitý spisovatel, znamenitý muž. Vidíte, ale on neznal Písma. Věděli jste, že ten anděl, který prováděl skutky tohoto druhu, nikdy nedošel do Sodomy? On se držel s tou vyvolenou skupinou, s Abrahamem. A on o tom nevěděl. Nechal jsem ho tedy na chvíli sedět v klidu. A chtěl jsem být svědkem toho, jaký bude úlovek. A řekl jsem: „Dobrá, co bys tedy navrhoval?“

Řekl: „Dobrá, bratře Branhame, jediná věc, o které se oni zmínili a kterou jsme projednávali — vlastně několik věcí, několik takových malicherností ve tvém vyučování... měl bys je odložit stranou.“

Řekl jsem: „A například co, bratře?“

„Ó,“ řekl: „Tvůj křest, víš. Víš, ty křtíš tak trošku jak jednotáři nebo něco takového.“ A řekl: „Takové malichernosti.“

Řekl jsem: „Och?“ A popošel jsem kousek dál.

A pokračoval dál: „Počáteční důkaz a ženy kazatelky a několik dalších drobných věcí tohoto druhu.“

Amos 3:7

203 Řekl jsem: „A — ha!“ Řekl jsem: „Víš co, jsem překvapen, jak může jeden služebník Boží požádat druhého služebníka Božího, poté, když jsi mi udělal takovou poklonu a nazval mě prorokem u vědomí, že slovo Páně nebo zjevení Slova přichází k prorokovi, a pak se otočíš, takřka, jakožto doktor papež — to přece nesvědčí o tvé veliké inteligenci — a dovolíš si říci a požádáš jednoho služebníka Božího — požádáš jiného služebníka Božího, aby udělal kompromis s věcmi, které pro něho znamenají více než samotný život.“ Řekl jsem: „Ne, pane, bratře papeži, v žádném případě na to nepřistoupím. Ne, pane!“ Co to znamená? Existuje zrno věčného života na život a na smrt, lhotejno jestli budeš nebo nebudeš významnou osobou...

204 Jednoho dne jsem tam projížděl, nechci tím vůbec urážet tyto dva muže, podíval jsem se tam a spatřil jsem veliký obrázek z Tulsy z Oklahomy, to nové budoucí sídlo Orala Robertse — fakultu ke vzdělávání kazatelů. To bude stát — vím, že Démos Shakarian a bratr Carl Williams a jiní jsou v jeho správní radě — bude to padesát miliónů dolarů, s budovou za tři milióny — letniční chlapec. To je opravdu hodně, co Bůh pro něj vykonal.

205 A já uvažuji: „Já a seminář pro duchovní? Vždyť jsem v podstatě proti tomu.“

A tam stálo: „Budoucí sídlo Orala Robertse a veliký seminář.“

206 Šel jsem dál ulicí a uviděl jsem veliké moderní stavení — a Oral Roberts přišel z rozedraného stanu do mého shromáždění v Kansas City ve státě Kansas — a zde stojí: „Budoucí sídlo Tommy Osborna,“ ó, lidičky, asi za tři nebo čtyři milióny dolarů. A zde... Tommy Osborn — jeden z nejlepších křesťanů, on je opravdovým mužem, opravdovým mužem poslaným Bohem, on stál na druhé straně cesty, takový malý, nervózní chlapec, a malý chlapec s dívkou seděli v autě, projížděli kolem, a řekli: „Bratře Branhame, byl jsem tam a viděl jsem, jak přiběhl ten maniak; viděl jsem, jak jsi ukázal prstem směrem k jeho obličejí a řekl: ‚Ve jménu Ježíše Krista, vyjdi z něho!‘ Viděl jsem jak padl a svalil se na tvé nohy poté, co vyřkl své ‚prorocství‘: ‚Dnes večer

tě srazím zde uprostřed tohoto davu čítajícího šest a půl tisíce lidí.” A řekl: „Viděl jsem tě tam stát, ty jsi dokonce ani nepozvedl svůj hlas a řekl: ‚Protože jsi vyzval Božího ducha, ve jménu Páně, padneš dnes večer k mým nohám.‘ On řekl: ‚Hned ti ukážu k čím nohám padnu.‘“

207 A já řekl: „Vyjdi z něho, satane“; a on se převrátil dozadu a přivalil mé nohy k podlaze.

On řekl: „Bůh je Bohem, bratře Branhame a tím to hasne!“ Řekl: „Já jsem seděl jako přibitý dva nebo tři dny.“ On nešetří nikoho. On řekne věci na rovinu. On se za to nestydí. Řekl: „Myslíš si, že mám dar uzdravování?“

208 Řekl jsem: „Zapomeň na to Tommy, ty jsi byl poslán, abys kázal evangelium, jdi a kaž. Dej se dohromady s bratrem Bosworthem.“

209 A podíval jsem se a uviděl... začal jsem dřív než oba tito muži. Pomyslel jsem si: „Zde je Oral Roberts s pěti sty stroji, takže dopisu se lidská ruka ani nedotkne, čtyři milióny dolarů vynaloženy na poštovní poplatky v minulém roce, čtyři milióny.“ Čtvrtina všech peněz, které byly vybrány v celém křesťanském světě, jedna čtvrtina peněz celého křesťanství se dostala k jednomu muži. Co za místo! Byl jsem se tam podívat a...

210 Nuže, Oral je mým bratrem. Aj, jak ho miluji. Je to opravdový chlap, opravdový chlapík a já ho miluji. On o mně smýšlí v tom nejlepším a já o něm rovněž. My pouze spolu nesouhlasíme v Písmu. S Tommy Osbornem, to není o nic lepší. Já o něm smýšlím dobře; je to jeden z nejlepších lidí, jaké jsem kdy potkal na tomto světě, Tommy Osborn. A tito muži... a pomyslel jsem si: „Když jsem vstupoval do jejich úřadů a uviděl, co oni vlastní, pomyslel jsem si, že bych se musel zastydět, kdyby oni přišli a uviděli moje vybavení, jeden malý psací stroj a jak se na něm pokoušíme vyloudit písmena...“ a to je celá věda, tehdy jsem seděl na konci karavanu. Pomyslel jsem si: „Jak by to vypadalo?“ A potom jsem poodešel a pomyslel: „Dobrá, budoucí sídlo Orala Robertse, budoucí sídlo Tommy Osborna, každé jedno je jedinečné.“ Šel jsem ulicí a uvažoval: „A co je se mnou?“

211 A něco mi řeklo: „Pohled' vzhůru!“

Matouš 6:20, 21

212 Ano, Pane, dovol mi, abych ukládal své poklady v nebi, protože tam je moje srdce, já to neříkám, abych vzbudil lítost. Říkám to, protože se to stalo a Bůh ví, že to je pravda. Rozumíte?

213 Kde jsou vaše poklady? Chcete se stát někým velikým? Pokud

ano, tak nejste nikým. Musíte dospět tam, kde se nebudete chtít stát nikým velikým, snažte se být pokornými, malinkými služebníky Kristovými. To je východisko. Toť vše...

²¹⁴ Bratr Boze spolu jinými lidmi zakládali sbor v Chicagu. Museli Philadelphskou církev přenechat denominaci. Nuže, uvažovali o tom, že musí takto získat nějakého chlapíka s kabátem naruby, s nějakým doktorátem teologie. Řekl jsem: „Scházíte rovnou na scestí. Jestli chcete najít opravdového pastora pro sbor, vyhledejte si nějakého obyčejného, staršího, pokorného muže, možná, že bude sotva umět přečíst své jméno, ale jeho srdce bude hořet pro Boha. Vezměte takového muže; takového byste si měli přát, takového, který se nevyzná ve všech těchto věcech, někoho, kdo nebude rozkazovat a řídit a uvrhovat vás do různých dluhů, a tak dále, ale bude vás jednoduše krmit Božím slovem. To je ten typ, o kterého byste se měli postarat.“

A tak oni nechtěli přijít na tu duchovní hostinu... musím už skončit. Už jsem to protáhl; bude-li vůle Páně, chtěli bychom se asi během šesti minut rozejít.

1. Petrova 2:21

²¹⁵ Slyším, jak někdo říká: „Bratře Branhame, měl bys raději ustoupit od té výpovědi, když jsi řekl... tito lidé nejsou žádní neurotici. Ti lidé nejsou neurotici; oni jsou pouze vzdělaní.“ To jsou vzdělaní neurotici. Je to tak! Ano! „Oni nejsou neurotici, oni jsou vzdělaní.“ Chtěl bych se vás na něco zeptat. Vidíte, rozumíte tomu? Chtěl bych ti tedy postavit otázku. Prosím, vysvětli mi jejich jednání v dnešní době, pokud oni nejsou neurotiky. Vysvětli mi, proč oni takto jednají, pokud nejsou neurotiky? Vidíte? Každý muž táhne ke své denominaci, a to s hrabivostí. Ježíš tak nepostupoval. On v žádné situaci nespáchal. On nebyl hrabivý. Byl naším příkladem.

²¹⁶ Zločin, tento národ. V tomto národě je více zločinnosti než kdykoliv v minulosti a v čem to vězí? Mladiství členové církve si berou životy, muži střílejí po svých manželkách a příbuzných, zapalují své děti. Podívejte na tu vlnu zločinnosti. Čopak nejsou neurotiky? Co se tedy děje? Kvůli čemu se tak chovají? Šílená chamtivost po moci nad národy. Každý si přeje vzít všechny — ty ostatní a postavit je pod jednu vlajku, pod jeden národ, a to bude jejich vlajka a jejich národ. Zbláznění po moci.

²¹⁷ Nemravnost, proč je tento svět víc nemravný, než kdykoliv předtím? Nahé ženy na ulicích a ony tvrdí, že jsou při zdravém rozumu? Nemohou být! Prostě nemohou být!

Marek 5:9, 15; Lukáš 8:27, 30, 35

218 Poslyšte! V Bibli nacházíme pouze jednu osobu, která se svlékla do naha; a to byl Legion; a on byl šílený. A když ho Ježíš našel a vrátil mu zdravý rozum, v okamžiku se oblékl. Tak je to! A co způsobuje, že vy se svlékáte do naha? Dábel! Je to tak! A potom říkají, že nejsou neuroticky? Zkus se projet ulicí na vzdálenost čtyř městských bloků, aniž bys nenarazil na nějakou nahou ženu, a pak přijď a řekni mi to. Vidíte? V pořádku! Přesvědčte se o tom.

219 A pak říkáte, že to nejsou neurotici? Co je potom nesprávné? Oni nemohou být při svých zdravých smyslech. Žena se zdravým rozumem by něco takového nedělala. Ona si bude přece počínat rozumněji. Ona přece ví, komu se vystavuje. Hromadě dáblů naplněných chtičem, špinavých, oplzlých, lajdáckých opilců, vrahů a všeho možného...

220 Vy říkáte... svět dnes pije více alkoholu. Lidé utratí ve Spojených státech více peněz za alkoholické nápoje než za potraviny. Myslím si, že to je... zapomněl jsem kolikánásobně stoupá dluh v tomto národě za alkoholické nápoje na osobu každým rokem, ve srovnání s tím předchozím. A co způsobuje alkoholismus? Dostane vás do blázince.

221 Rakovina. Doktoři medicíny na celém světě píšou do časopisu a říkají: „Plné nákladáky rakoviny!“ — Cigarety. Když udělali pokus na krysách, zjistili, že to u vás způsobuje rakovinu plic. Sedmdesát pět procent z nich dostane rakovinu následkem kouření cigaret. A ty ženy a muži bafají a foukají vám to rovnou pod nos. Jestli to nejsou neurotici, pak nevím, co to jsou neurotici!

222 Když evangelium Ježíše Krista může být kázáno a dokázáno, že nebeský Bůh ve formě ohnivého sloupu zavanul nad lidmi a ukázal, že Ježíš Kristus je ve své poslední fázi svého příchodu a dal jim to poslední znamení a oni se tomu posmívají a tropí si z toho žerty a nazývají se členy církve, a pak tvrdí, že nejsou neuroticky? Vysvětlete mi to. Můj čas prostě ubíhá. Ale ptám se, nejsou to snad neuroticky? Jistě, jsou to vzdělaní neuroticky. Přesně tak!

1. Korintským 11:5

223 Pokuste se vysvětlit jejich stav. To se vám nepovede. Stríhají si vlasy, oblékají se světsky, a taktó vycházejí na ulici. A Boží Bible proti tomu varuje, dokonce zakazuje ženám se pomodlit s ostříhanými vlasy. A říká, že muž... jestliže ona to dělá, dosvědčuje sama svému muži, že je nemravná a on má dokonalé právo se s ní rozvést a odloučit ji od

sebe. Je to přesně tak. Slovo Boží to říká a ženy to slyší a klidně dál si nosí krátké vlasy a nazývají se křesťankami. Jestli to není neurotické, co potom neurotické je? Byl bych rád, kdyby mi někdo řekl, co v takovém případě znamená slovo neurotik!

224 Ano, jsou to neurotici. Vysoce vzdělaní, s vědeckými tituly z vysokých učení. My vynakládáme více času na vzdělání našich dětí v algebře a biologii než na vyučování Bible a Ježíše Krista. V naší zemi nenajdete dítě, které by nevědělo, kdo je David Crockett. Ale sotva třetina vám může říci, kdo je Ježíš Kristus. Copak to není neurotické? Samozřejmě, že jo! A tak bychom mohli probírat dál a dál, to, jak se oni chovají.

225 Pouze si zapamatujte... a církve to schvalují, zatímco Bible to zavrhuje. A kazatelé nejsou neuroticky? Vzdělání neurotici. Přesně tak. Církve to přece schvalují.

226 Jen se rozpomeňte na Lota, on byl chytrým člověkem. Podívejme se chvilku na něj. Nebudme... Promiňte, že to o několik minut protáhnu. Je to příliš důležité. To bude... Vy jste přišli kvůli tomu, abyste mě slyšeli, jak nahrávám tuto pásku.

227 Koukejte, podívejte! Zastavme se na okamžik; pomodleme se chvilku ve svých srdcích: „Pane, dovol, abych to uviděl.“ Otevřete svůj intelekt; ať to Bůh udělá. Podívejme... kdybychom vzali v úvahu pouze tento národ. Říkejme to, co Bůh vyřkl.

2. Petrova 2:7, 8

228 Bible říká, že hříchy Sodomy každý den trápily spravedlivou duši Lota. On neměl v sobě dost odhodlání, aby se proti tomu postavil. Souhlasí to? On to nemohl udělat, protože byl starostou města. On to nemohl, ale Bible říká, že hříchy sodomitů trápily jeho duši. On věděl, že to bylo zlé, ale neměl odvalu na to, aby se tomu zprotivil.

Marek 16:17; Jan 14:12; Jan 15:7; Židům 13:8

229 Pohledte. Kolik Lotů včera v Los Angeles, když četli své Bible a připravovali se na své poselství na tento den a narazili na místo vodního křtu ve jménu Ježíše Krista? Kolik z nich narazilo na místo o křtu Duchem svatým, o tom, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky; a Marka 16: „Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení“; Jan 14:12: „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on“; „Jestliže zůstanete ve mně a má slova zůstanou ve vás, prostě o cokoli chcete a stane se vám to.“ Kolik Lotů to asi prohlíželo, ale pro své výmluvy a své denominace to...?

Matouš 3:10; Lukáš 3:9; 1. Korintským 11:5, 6, 15

230 Vyhledejte si to a v Bibli to uvidíte. Podívejte se na jejich sbory ostríhaných žen, ačkoliv oni ví, že Bible to odsuzuje. Podívejte se, jak členové jejich vlastních církví se procházejí ulicemi, jdou ulicí a mají na sobě šortky, ačkoliv ví, že to je proti Slovu. Ale oni nemají odvahu, aby proti tomu pozvedli hlas. A přesto tento muž vyznával, že je křesťan, a jeho duše v jeho nitru proti tomu pozvedává hlas. Ale chybělo mu dostatek odvahy. Ó, jestli to není moderní Sodoma, pak kde ona je? Bože, dej někoho, kdo proti tomu pozvedne hlas. Je to tak! Jako Jan Křtitel řekl: „Sekera je již přiložena ke kořeni stromů.“ Toho nám je dnes zapotřebí.

231 Sledujte. Oni jsou moderní Sodomou. Pamatujte. Pohledte, celá země se stala moderní Sodomou a Gomorou. A znovu máme co do činění s Lotem, který to všechno prožívá znovu — prožívá to znovu. Protože jeho čestné přesvědčení mu říká na základě Slova, že je na omylu.

232 Pohledte na Chicago, Chicago s okolím, kde sedělo těch tři sta kazatelů a oni... Pán mi tehdy večer řekl, co se oni chystají udělat. Oni na mě připravili past. Na mě, když jsem tam přijel. A já jsem přišel a sdělil to bratru Carlsonovi; řekl jsem: „To se nebude pořádat *tam* v tom hotelu. Budete to muset přestěhovat na jiné místo, a bude se to konat v zelené místnosti. A tam na mě nachystali léčku. Je to tak, bratře Carlstone?“ Sklonil hlavu.

On seděl před několika dny v mé kanceláři, aby mě přiměl přijet na shromáždění do Chicago. Rekl: „Na to nikdy nezapomenu, bratře Branhamo.“

Řekl jsem: „Oni tam na mě nachystali léčku.“ Ale proč, bratře Carlstone? Bojíš se mi říct důvod; ty a Tommy Hicks? Oni sklonili hlavy. Řekl jsem: „Tommy, proč nic neříkáš?“

Odpověděl: „Nemohl jsem jinak.“

233 Řekl jsem: „Myslel jsem si na základě tvých slov, že mi prokážeš laskavost.“ Řekl jsem: „Včera večer mi Pán řekl: ‚Když tam zítra přijdeš, zjistíš, že se to nebude konat tam v té budově. Budete muset použít jinou budovu. Doktor Mead bude sedět na této straně. Ten barevný muž se svou manželkou, která zpívá bude sedět na tomto místě, a tak dále a kde oni všichni budou sedět.‘“ Řekl jsem: „Bude tam rovněž buddhistický kněz.“ A já řekl: „Nuže, můžeš se o tom přesvědčit! Oni mají proti mně to, že kážu vodní křest, ve jménu Pána

Ježíše Krista. Oni mají proti mně to, že kážu semeno hada, a rovněž proti důkazu, že každý člověk, který promluví v jazycích má Ducha svatého, a tak dále.“ Řekl jsem: „Pouze tam pojd' a sleduj Boha.“

²³⁴ Přišli jsme tam... když jsme tam přišli a jeden každý... asi za dvě hodiny, možná více, asi tak nějak odpoledne, někdo telefonoval bratru Carlsonovi, a on *nám sdělil*. „Ten muž, který zaplatil zálohu — řekl: ‚Musíme to odvolat, protože manažer řekl, že tato místnost již byla pro dnešní večer zajednána nějaké kapele — nebo tohoto rána.‘“ A oni ji nedostali.

²³⁵ A tak jsme šli do budovy Územního plánování. A onoho jitra, když jsme tam přišli a zastavili jsme se a já... bratr Carlson řekl: „Jedná se o jistou věc, vy, bratři, můžete nesouhlasit s bratrem Branhamem,“ ale dále řekl: „On se nebojí vyjádřit to, čemu věří.“ On řekl: „On mi řekl věci, které se stanou, přesně tak, jak se to stalo.“ A řekl: „Nuže, tady ho máte. Ať mluví sám za sebe.“

Skutky 26:19

²³⁶ Vzal jsem Písmo: „Nejsem neposlušný tomu nebeskému vidění,“ jak řekl Pavel. Řekl jsem: „Nalíčili jste to tady na mě, protože já stojím za vodním křtem ve jménu Ježíše Krista. Více než tři sta z vás, jste se představili jako doktor ten-a-ten a doktor ten-a-ten.“ Řekl jsem: „Já nemám ani základní školní vzdělání, ale vyzývám každého muže, aby sem přišel se svou Biblií a postavil se vedle mě a vyvrátil jedno z těch slov, která byla řečena.“ Máte to na pásce, můžete si to tedy poslechnout. To byl ten nejtišší zástup, jaký jsem kdy slyšel. Řekl jsem: „Co se to děje?“ Je tady někdo dnes večer, kdo byl na tom ranním shromáždění, můžete zvednout své ruce. Ano, pohledte — proč, jistě, podívejte se kolem sebe. Řekl jsem: „Jestliže to tedy nemůžete obhájit, pak mi prosím, nestůjte za zády.“ Je to tak. Nadělají hodně povyku, když jsou schovaní za rohem, ale přijít a postavit se tváří v tvář a vyřešit nějakou spornou otázku, to je něco jiného. Je to tak. To je...

Lukáš 14:18-20

²³⁷ Tito muži odešli. Tommy Hicks řekl: „Objednávám si tři sta těchto pásek, abych je poslal každému trojičnímu kazateli, kterého znám.“ Ti lidé mi potřásali rukou a říkali: „Přijďme do modlitebny a dáme se znovu pokřtít.“ A kde oni jsou? Výmluvy! „Nemohu to udělat, moje denominace mi to nedovolí.“

„Oženil jsem se.“

„Koupil jsem vola s jařmem — spíše jařmo volů.“

„Koupil jsem pole a musím se na ně jít podívat.“ Vidíte? A tím podobné věci... výmluvy. Souhlasí to? Je tento život hoden evangelia? Jestliže je evangelium v pořádku, pak prodejme všechno co máme a žijme pro ně. Budme křesťany. Ano, pánové! Amen. Všimněte si teď, zatímco se blížíme k závěru.

238 Ale jejich výmluvy vyplývají z jejich vyznání víry a denominací. Je to jako strom. Jednoho dne jsem se byl podívat u bratra Bankse. Měl jsem borovici, kterou jsem zasadil, když jsem se poprvé přestěhoval, ó, asi před patnácti lety *možná* déle. A nechal jsem planou révu — ty větvičky obrostly tuto borovici a nemohli jsme se pod ni dostat se sekačkou. Každopádně tam nemohla růst tráva. A tak jsem tam přišel a vzal jsem pilu a odřezal jsem větve do takové výšky, abych mohl pod nimi projet se sekačkou. A teď pod tou borovicí rostou krásné chomáče trávy. Co to znamená? To semeno tam bylo. Ale potřebovalo světlo.

239 A tak dlouho, jak denominace nebo vaše výmluvy se snaží zastiňovat to semeno, o kterém víte, že tam leží, pak stojíte na Lotově straně. Odhodte tedy tyto věci a dovolte světlu evangelia, aby na to posvítla moc Ježíše Krista. Ano! Jestliže překážíme světlu, pak je to překážkou tomu, aby to mohlo žít. Ale jestliže tam dorazí světlo, pak to ihned vyraší k životu. A proto lidé říkají: „Nechodte do těchto shromáždění.“ Oni se bojí toho, že by jejich členové mohli být zasaženi tímto světlem.

Jan 1:48; Jan 4:7; Matouš 9:34; Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15

240 Jen si vzpomeňte na tu ženu u studny. To byla prostitutka. Tam stáli kněží, oni byli svědky, když Ježíš řekl Natanaelovi: „Viděl jsem tě pod fíkovníkem.“

A ti kněží řekli: „On je Belzebub. Je to věštec. To je z ďábla.“

Jan 4:7, 16-19, 25, 26

241 A ta malá žena, když tam přišla ve svém nemorálním stavu, život se šesti muži, ale když tam přišla v tom stavu a Ježíš řekl: „Dej mi doušek vody,“ a tím začal rozhovor. On řekl: „Vezmi svého muže a přijď sem.“

Ona řekla: „Nemám muže.“

Ježíš řekl: „To je pravda. Měla jsi jich pět a ten se kterým teď žiješ... to není tvůj muž.“

Ona na to: „Vidím, že jsi prorok, pane. Já vím, že když přijde Mesiáš, bude dělat tyto věci.“

Ježíš řekl: „To jsem já.“

Jan 4:28, 29

²⁴² A tím to bylo vyřešeno. Když světlo zazářilo na to semeno ležící v té malé smilnici, dny smilstva byly ty tam. Vyšla rovnou na ulici, oslavovala Boha a říkala: „Pojďte, podívejte se na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není to Mesiáš?“ Co to znamenalo? Světlo dopadlo na to semeno, které leželo ve stínu ulity té prostitutky. Ano, přátelé!

Nyní, na závěr říkám: nevím, kolik mi ještě zůstalo stránek, ale já samozřejmě nemohu vzít všechny. Ještě asi deset, je to tedy asi polovina. Ale chceme ukončit těmito slovy.

Matouš 19:17; Marek 10:19; Lukáš 18:21

²⁴³ Chceme udělat alespoň jedno přirovnání o životě, který je hoden. Přirovnáme život svatého Pavla k tomu bohatému mládenci. To stejné světlo osvitilo oba tyto muže. Oba obdrželi to samé pozvání od Ježíše Krista. Souhlasí to? Oba byli v Písmech dobře vyškoleni. Oba byli teology. Pamatujte, Ježíš řekl tomu bohatému mládenci: „Dodržuješ přikázání?“

Matouš 19:20; Marek 10:20; Lukáš 18:21; Skutky 9:3, 5, 6

²⁴⁴ Odpověděl: „To jsem dělal od svého mládí.“ Byl vycvičeným mužem. Stejně tak Pavel. Oba byli dobře vycvičeni v Písmu; oba měli Slovo. Jeden z nich pouze na úrovni poznání; zatímco ten druhý měl v sobě zárodek života. Když to světlo zazářilo před Pavlem, on řekl: „Kdo jsi, Pane?“

On mu odpověděl: „Já jsem Ježíš.“

„Zde jsem.“ Tedy, on byl připraven.

²⁴⁵ To světlo zasáhlo oba tyto muže. Jeden byl oplodněn, zatímco ten druhý ne. Stejně tak je to dnes, církev duchovní a církev přirozená.

²⁴⁶ Ten bohatý mládenec si našel výmluvy. On to nemohl splnit. On byl příliš obtížen spoustou svých přátel ze světa. On nechtěl skoncovat se svou společností. A tak je to s mnoha lidmi v dnešní době. Vy si myslíte, že když patříte k nějaké lóži, že prostě nemůžete opustit toto společenství: „Oni všichni pijí a dělají to-a-tamto.“ V pořádku, můžete v tom pokračovat. Nemám nic proti té lóži, nic proti církvi, ale já mluvím o tobě. Rozumíš? Nemám nic proti tomu. Šest pro jednoho a půl tuctu pro druhého. Právě jsem vám říkal, že církev není nic jiného než lóže, denominace, pokud popírá Boží slovo.

Lukáš 16:19, 23

247 Všimněte si. Ten bohatý muž měl své výmluvy. Ačkoliv se nikdy nevzdálil od svého svědectví. Shledáváme, že byl velikým podnikatelem, měl velké znalosti a chodil po takových místech, že zbohatl natolik, že nakonec musel postavit nové stodoly, aby měl kam schovat svou úrodu. A když zemřel... a není pochyb o tom, že nějaký bakalář s límcem obráceným naruby, kázal pohřební řeč, a když to udělal, možná řekl. Vlajka byla spuštěna na půl žerdi a řekl: „Náš drahý, milovaný bratr, starosta města, je nyní v náručí Všemohoucího, poněvadž byl významným členem církve. On udělal to-a-to, a to-a-to.“ Zatímco Bible říká: „Potom v pekle pozdvihl své oči, byv v mukách.“ Vidíte?

Lukáš 16:23, 24

248 Pouze si zapamatujte, i v pekle si stále přál přidržovat se svého vyznání. Tam uviděl Lazara v náručí Abrahamově a řekl: „Otče Abrahamo, pošli sem Lazara.“ On ho stále nazýval otcem. Vidíte? On vzal s sebou své poznání a odešel do nějaké intelektuální církve. A když byl osvětlen světlem, on ho zavrhl. Jestli to není obraz dnešního, moderního, církevního trendu, pak nevím, co to je. I když Bůh posvítí na jeho stezku ohnivým sloupem nebo čímkoliv jiným, oni stále díky svému poznání se to budou snažit vyvrátit a nadále navštěvovat ty intelektuální skupiny, kvůli společenskému postavení.

2. Mojžíšová 3:21; Skutky 9:1-3; Skutky 22:3-5

249 Ale Pavel již zastával své společenské postavení díky svému velikému poznání, díky tomu velikému učenci Gamalielovi, on byl pravou rukou velekněze až tak, že mohl jít ke kněžím a obdržet příkazy, aby uvrhl všechny tyto svaté povaleče do vězení. Ale když jeho stezku ozářilo to světlo a on uviděl, že Ježíš Kristus byl tím stejným ohnivým sloupem, který vedl Izrael na poušti, on opustil všechno, co věděl. On byl navrácen k životu.

Lukáš 16:20, 23

250 Můžeme nazvat život toho bohatého muže životem hodným evangelia, které uslyšel? Ačkoliv byl věřícím, mohli bychom nazvat tento druh života uprostřed intelektuálů a zábav... Onoho večera tam na... když zapadalo slunce a právě pozvedl číši k přípitku, a možná nějaký kněz odříkával modlitbu tam nahoře... a hezky se bavili, zatímco žebrák ležel u jeho vrat tam dole. A oni povznášeli své číše k přípitku a mluvili o jeho veliké víře, kterou měl v Boha, a za úsvitu druhý den ráno, před východem slunce, on už byl v pekle. To je pravda. Tak je to s těmi vašimi intelektuály.

Skutky 9:3, 6; Skutky 22:6, 10; 1. Korintským 2:4, 5

251 Ale Pavel, když byl zasažen tímto světlem, porovnejme si jeho život a uvidíme, zda byl hoden. Co se stalo? Když Pavel, když jej to světlo zasáhlo, on zanechal svého poznání, odešel od své intelektuální skupiny a chodil v Duchu Ježíše Krista. Sláva Bohu! A ač byl jakkoliv chytrý, nikdy si nezakládal na své výmluvnosti. Když odcházel od těch v Korintu, řekl: „Nikdy jsem k vám nepřišel s lidskou moudrostí. Nepřišel jsem k vám s nadutými slovy, protože byste na tom založili svoji víru, ale přišel jsem k vám v jednoduchosti a v moci zmrtvýchvstání Ježíše Krista, aby v tom byla zakotvena vaše víra. To je život! Sledujte to!“

Skutky 19:12; Galatským 6:17

252 On nikdy nepoužil svého vzdělání. On nikdy nechodil s tou intelektuální vrstvou. Chodil v Duchu Kristově, v pokoře, v poslušnosti k Božímu slovu, i když to bylo v naprostém rozporu s jejich vyznáními víry. Ale Pavel spatřil to světlo a chodil v něm (souhlasí to?), a dovolil, aby Kristův život odzrcadloval Ježíše Krista pro ten věk ve kterém žil, aby lidé mohli uvidět Božího ducha v něm. A ti pokorní tomu uvěřili natolik, že si dokonce brali s sebou kapesníčky. Oni je brali od jeho těla. A věřili tomu natolik... on byl takovým znázorněním Ježíše Krista, že čehokoliv se dotknul, oni věřili, že to bylo požehnáno. Ano! Ó, jaký to byl muž. Vzdal se svého života, svého bohatství, všeho, co měl, svého vzdělání, zapomněl na to všechno, aby mohl chodit s těmi rybáři a žebráky, pouličními vandraky a dovolit svému světlu vyzářovat lásku Ježíše Krista. On řekl: „Dostal jsem na záda čtyřicet ran bez jedné. Neobtěžujte mě, vždyť já na svém těle nosím jizvy Ježíše Krista.“ Ten chudák se nacházel v žalostném stavu, on řekl: „Nosím na svém těle znamení Ježíše Krista.“ Ó, jaký je to rozdíl ve srovnání s tím velkým hodnostářem a s těmi kněžími okolo něj.

2. Timoteovi 4:8

253 A když byl v Římě a nikdo se za něj nepostavil, oni již chystali špalek na kterém měli setnout jeho hlavu, tam on to řekl. Ó, aj! On řekl: „Tam je pro mě odložena koruna, kterou Pán, ten spravedlivý soudce mně dá onoho dne a nejen mně, ale těm — všem těm, kteří si zamilovali jeho příchod.“ Tohle je život hodný evangelia.

Skutky 22:3; Galatským 1:17, 18; Filipenským 4:12

254 A co bychom ještě o něm mohli říci? On se postavil za Krista. On dovolil, aby se to evangelium v něm odzrcadlovalo. Předtím, než to udělal, odešel a učil se tomu evangeliu. Odjel do Arábie, kde zůstal tři roky a vzal Starý zákon a na základě Starého zákona ukázal, že On byl Ježíšem Kristem. A dovolil tomu, aby se to odzrcadlovalo skrze něj

k této pokorné hromádce lidí, kterou on — když řekl: „Vím, co je to mít plný žaludek a vím, co je to hladovět a strádat!“ Muž s takovým vzděláním, učenec, stojí vedle — s celou vzdělaností pocházející od Gamaliele, jednoho z největších učitelů tehdejší doby, a on ruku v ruce stojí s velebným... bratře, on mohl mít majetek za milióny dolarů a vlastnit budovy různého druhu. Je to tak. On řekl: „Já...“ neměl ani jeden plášť.

2. Timoteovi 4:10, 13

255 A Démas pozoroval muže s takovou službou, jak byla ta jeho. V 2. Timoteově 3. kapitole on říká: „Démas mě opustil a také ti ostatní, a zamiloval si tento svět.“ Řekl: „Když přijdeš, přines mi plášť, který jsem tam nechal, začíná být chladno.“ Člověk s takovou službou a mohl si dovolit pouze jeden plášť. Chvála Bohu!

256 Připomíná mi to svatého Martina, když se snažil postavit za evangelium, a tak dále, předtím než se obrátil. Bylo to na před-Nicejském — nebo na Nicejském koncilu, nicejských otcích, v historii... jednoho dne procházel branou a tam... on pocházel z Tours ve Francii. A tam byli lidé — ležel a umíral tam starý ubožák, nahý a kolem něj procházeli lidé, kteří mu mohli poskytnout nějaký oděv, ale neudělali to. Nevšimavě procházeli kolem toho starého chlapíka. A svatý Martin se zastavil a podíval se na něj. Oni řekli, že...

Matouš 25:40

257 Každý voják měl služebníka, který čistil jeho boty a leštil boty svým služebníkem. On svlékl kabát, vzal nůž a rozřal ho vedví — svým mečem — a ovinul toho ubožáka a řekl: „Tak zůstaneme na živu oba.“ Pak se vrátil domů a lehl si do postele. A ve svém rozjímání uvažoval o tom, jak ten starý muž plakal. A najednou ho něco probudilo. Podíval se a tam v tom pokoji stál Ježíš Kristus ovinut do toho stejného kousku oděvu, kterým ovinul toho ubožáka. A říkal: „Cokoli jste udělali jednomu z těchto nejmenších, to jste udělali mně.“ To je život hoden evangelia. Dobře víte, jak on zpečetil svůj život, že ano?

258 Podívejte na Polykarpa. On se tam postavil za křest v Ježíšově jménu, proti Římskokatolické církvi, a oni ho upálili na hranici, zbořili lázně a upálili ho. Podívejte na Ireneu a ty ostatní, kteří pro tuto věc trpěli. To je život hodný *evangelia*.

Židům 11:37, 38

259 Podívejme na to, co Pavel řekl v knize k Židům v 11. kapitole, jak je rozřezávali pilou a trhali a jak oni se toulali v jehněčích a kozích kůžích. A byli... na poušti a strádali, a tak dále. Žili životem, kterého ten svět nebyl hoden. Zde to máte! Tohle je život hodný evangelia.

A jak ten můj a tvůj ob stojí v tom soudném dnu, ve srovnání s takovými muži?

Římanům 9:3

260 Podívejme na Pavla, zatímco budeme pokračovat. On se postavil za evangelium a dovolil Ježíši protékat skrze sebe, nehledě na to, co — nehledě na to, co si jiní o tom mysleli, jestli to byl velekněz... jakže, on šel a jeho hlavu sfali za tuto věc. On byl hoden reprezentovat toto evangelium, a dovolil (podívejte se tam) — nehledě na lidské smyšlení — dovolil proudu věčného života protékat *svým životem* natolik, že mohl říci: „Raději bych byl od Krista zavržen pro své bratry.“ Nuže, víte co děláte, když máte věčný život, to je vaše otázka; a zde je odpověď. Postavíte se buď na rozumovou stranu, nebo na tuto stranu. Jestliže opravdu máte věčný život, pak se to jistě stane. Hle, co se s vámi stane.

Římanům 9:3

261 Pavel byl hotov být zavržen pro Krista, jen aby ten jeho zaslepený lid, neuvědomělý lid, který nechtěl naslouchat jeho evangeliu... a myslím si, že se cítím zahanben. Byl jsem již hotov, abych je nechal na pokoji, protože mě nechtěli slyšet. Mám pocit, jako bych měl činit pokání a opravdu jsem pokání činil. Vidíte?

262 Všimněte si, nehledě na smyšlení jiných, tento druh života je hoden evangelia. Nuže, na závěr.

263 Ten bohatý muž, jako většina z nás dnes se uzavřel a zavrhl Slovo života a stal se pouhým členem církve, a předvedl život, který je v Bibli dokázán, jako nehodný evangelia, který mu byl jednou nabídnut. Souhlasí to? Jak by mohlo takto zasvítit evangelium skrze zatemněné světlo, popírající moc Boží?

Matouš 3:16, 17; Jan 1:1, 29, 32; Římanům 12:1

264 Nuže, jediný způsob, jak můžeme žít životem, který je hoden je, abychom dovolili Kristu a jeho Slovu — a On je tím Slovem — odzrcadlit se v nás tak dokonale, že Bůh potvrzuje to, co řekl ve Slově. Protože Kristus zemřel, aby On mohl sám sebe ukázat před Bohem jakožto oběť, a to se vrátilo zpět ve formě Ducha svatého, aby to odzrcadlilo jeho samého, skrze jeho lid, který ponese dál jeho Slovo a bude odzrcadlovat jeho samého skrze vás, za účelem naplnění jeho zaslíbeného Slova v těch budoucích dnech, jak to bylo s Janem Křtitelem, který uslyšel, když přišel Kristus. A Kristus vstoupil do vody a Jan řekl: „Hle, Beránek Boží.“ Nikdo jiný to neviděl, ale on to viděl, to světlo sestupující dolů z nebe v podobě holubice a hlas řkoucí: „To je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.“ On to uviděl

sestupovat a Ježíš vešel do vody, ten Immanuel — před tím kazatelem, který jim připadal radikální — vešel do vody před zraky těchto lidí a řekl: „Já bych potřeboval být pokřtěn tebou.“

Matouš 3:14

265 Jan řekl: „Pane, já bych potřeboval být pokřtěn Tebou. Proč Ty, přicházíš ke mně?“ Pohleděli si navzájem do očí, byl to prorok a jeho Bůh. Amen! Můžete — copak byste nechtěli stát a pozorovat to, vidět ty přísné, hluboko posazené Janovy oči, jak přimhouřil svá víčka, jak vyhledal ty přísné, hluboko posazené oči Ježíšovy — oni byli podle těla nevlastními bratranci.

Matouš 3:15

266 Ježíš řekl: „Jane, dopusť to teď, neboť takto se nám sluší, my jsme poselstvím této hodiny. Sluší se nám naplnit veškerou spravedlnost.“

2. Mojžišova 29:1, 4 3. Mojžišova 6:27; Matouš 3:15, 16; Matouš 11:11

267 Jan si pomyslel: „Ano, On je tou obětí. Oběť musí být umytá dříve než bude přinesena.“ Pak řekl: „Pojď.“ A pokřtil jej. Amen! Jinými slovy: „Sluší se nám naplnit veškerou spravedlnost.“ Ježíš u vědomí, že ten muž byl opravdový, řekl: „Nikdo narozený z ženy, nebyl jako on. On je víc než prorok. A můžete-li to přijmout, on je někdo větší než prorok.“

Matouš 3:14

268 A Ježíš nahlédl do jeho srdce, a on to věděl, to byl jeho vlastní bratranec se kterým se setkal tváří v tvář. Jan řekl: „Pane, já potřebuji být pokřtěn Tebou, proč přicházíš ke mně?“

2. Mojžišova 1:4; Matouš 3:15

269 On řekl: „Nech to tak Jane, ale pamatuj, sluší se nám vyplnit všechno, co Bůh zaslíbil a já jsem tou obětí. Potřebuji být obmyt dříve než budu obětován.“ Ó, ach. Aj!

Efezským 4:30

270 Dnes, když svítí večerní světla a každý člověk se zdravým rozumem musí říci... každý biblický učenec, který nahlíží do Bible ví, že to je poslední den. Sluší se nám tedy, abychom opustili všechny tyto veliké zdi a vyšli z prostřed těchto věcí, a vešli do spravedlnosti Ježíše Krista, v tom posledním dnu, přijali na sebe pečeť Boží, dříve než nám dá ďábel znamení šelmy. Ó, aj!

Efezským 5:22

271 Ano! Prosím, aby Bůh dovolil světlu pro tento den vzejít ve vás, abyste se stali poslušnými služebníky Božími a pak necht' ovoce Ducha navždy zůstane ve vašem životě. A to je život hoden evangelia.

Matouš 3:15; Jan 1:1; Jan 15:5

272 Dovolte mi ještě závěrem říci. Jediný způsob... jediný způsob, jak můžete žít životem, který je hoden evangelia, je, dovolit samotnému evangeliu, vejít do posledního detailu toho evangelia, vejít do vašeho nitra a odzrcadlit jeho zaslíbení, aby ona mohla být potvrzena. Nechť Bůh žije ve vás a potvrdí tato zaslíbení pro tento den. Právě tak jako Jan — jako Ježíš řekl Janovi: „Nech to tak, Jane, to je v pořádku, ale my jsme poslové tohoto dne a my musíme naplnit celou spravedlnost.“ A jestliže jsme křesťany tohoto dne, přijměme Ježíše Krista do našich srdcí. A On je Slovem. Nepopírejte nic z něho, řekněte: „Ono je pravda.“ Vložte je do svých srdcí a sledujte ovoce Ducha na sobě a naplňte každé zaslíbení, které On dal v Bibli. Bůh chce naplnit své Slovo a On nemá jiné ruce, kromě mých a tvých. Nemá žádné jiné oči, kromě mých a tvých. On nemá žádný jiný jazyk, kromě mého a tvého. „Já jsem tím kmenem a vy jste ratolestmi.“ Ovoce roste na větvích, zatímco kmen dodává život do těchto větví. To je život hoden *evangelia*.

273 Modlím se za ty rozhlasové posluchače — nebo v — nebo posluchače magnetofonových pásků a za ty, kteří jsou přítomní, nechť Bůh veškeré nebeské milosti osvítl svým požehnaným Duchem svatým nás všechny, abychom od tohoto večera napořád, mohli žít životem, o kterém může Bůh říci: „Jsem spokojen; vejdi do radosti, která je připravena pro tebe od založení světa.“ Nechť nebeský Bůh sešle své požehnání na vás všechny.

5. Mojžíšová 22:5; 1. Korintským 11:5, 15; 1. Timoteovi 2:9

274 Modlím se, aby Bůh požehnal dnes večer, vás ženy, které máte krátké vlasy, a to natolik, že to uvidíte a opustíte ten moderní trend dnešního dne a uvědomíte si, že Bible říká, že to nemáte dělat. A jestliže se proviňujete nošením nemravných šatů, ať nebeský Bůh vyleje svou milost do vašich srdcí, abyste to nikdy více nedělaly. Abyste se nikdy více neproviňovaly znovu takovými věcmi. A ať Duch svatý vám to jednoduše otevře a ukáže. A ti z vás, kteří nemáte křest Duchem svatým...

1. Korintským 11:3, 9; Efezským 5:22-24

275 Nechť vy, muži, kteří máte manželky a dovolujete jim, aby vládly ve vašich domovech a vedly vás, nechť vám nebeský Bůh udělí milost, abyste se mohli pevně postavit na svých nohou, a přivést svou ženu zpět ke zdravému rozumu a abyste si uvědomili, že to je vaše místo v Kristu. Ne, aby ona vládla, ale abys ty byl hlavou domu. Zapamatujte si, ona ani nebyla v původním stvoření, ona je pouze vašim vedlejším produktem, který vám Bůh dal, aby se o vás starala,

udržovala v čistotě vaše oblečení, aby vám připravovala jídlo, a tak dále. Ona není vaším diktátorem.

Jan 1:12; Římanům 8:14, 19; Filipenským 2:15

276 Vy, americké ženy, pobíháte se spoustou líčidla na svých tvářích, zvedáte své nosy nahoru, kdyby začalo pršet, tak se utopíte a přitom si myslíte, že jste nějakými diktátorkami. Ve skutečnosti jste, ale pro nějakého slabocha, nikoliv však pro opravdového syna Božího. Je to tak. Nechtě vám Bůh, mužům udělí milost, jakožto synům Božím, abyste udělali přítrž takovým nesmyslům. Je to tak.

Jan 1:12; Římanům 8:14, 19; Filipenským 2:15

277 Ať vám udělí milost, abyste zahodili cigarety, abyste skoncovali s nasloucháním špinavých vtípů a jiným nesmyslům. Budme Božími syny, abychom mohli kráčet v životě hodným evangelia. Když se někdo prochází ulicí ať *lidé* řeknou: „Jestliže byl někdy k vidění opravdový křesťan, zde takový je. Tady jde jeden z nich, ve kterém může Bůh ukázat sám sebe úplně, a ten muž je opravdovým křesťanem.“ Jestli byla někdy opravdová křesťanka... můžete si pomyslet, že ona vypadá staromódně. Ale ona je opravdovou dámou. Je to tak.

278 Budte počestnými křesťany. Protože tady jsme pouze příchozími. To není náš domov. Náš domov je tam nahoře. My jsme synové a dcery Krále, toho Krále. Žijme počestným životem. Žijme životem, který bude přinášet čest věcem, které si nárokuje, jakožto křesťané. A nemůžete-li žít takovým druhem života, pak se přestaňte nazývat křesťany, protože jenom přinášíte pohanění této věci.

Príslovi 3:12; Židům 12:5-9

279 Děkuji vám, věřícím. Je teplý večer a my tu musíme sedět, ale doufám, že onoho dne nebude nikdo ztracen. Doufám, že vy i já, nalezneme společně milost před Bohem a že budu schopen se vždycky postavit za pravdu a nikdy vás nebudu zraňovat, ale stejně tak vás nikdy nebudu šetřit. Vidíte? Jestliže bych měl být správným tatínkem, nebyl bych jim, kdybych dovolil svému dítěti dělat vše, co se mu líbí. Musím ho trestat. Bude to dělat láska. A láska napravuje. Vzpomínám si, Pate, jak jsi mi onehdy napsal tu poznámku. Mám ji stále u sebe. Láska napravuje, jak říká Bible. A jestliže nenapravuje... a právě proto vás Bůh koriguje; On nás miluje.

Galatským 5:22, 23

280 Dej, abychom od nynějška žili životem, který je hoden, se vši líbezností a jemností. Abychom tomu nevěnovali žádnou pozornost a neřkali... „Dobrá, sláva Bohu, já vím, že ona to má, ona promluvila v jazycích, tancovala v Duchu.“ To je v pořádku, ale jestliže ji

neprovází ovoce Ducha, pak tam Duch není. Ona to pouze napodobňuje nějakou emoci nebo něčím jiným, protože Duch svatý, pouze On může žít tímto životem, ‚ovoce Ducha‘; to je jediný způsob, jak On to může konat.

281 Bůh vám žehnej. Skloňme na chvíli naše hlavy. Ať Bůh, který v té poslední době rozlil to světlo z Bible, která leží zde přede mnou, a ty snímky andělů — to mystické světlo ve formě pyramidy, takže dokonce vědci neví, jak se to tam mohlo dostat... oni to nemohou vysvětlit, ale, Otče, my Ti děkujeme, že Ty jsi nám to oznámil celé měsíce předtím než se to stalo; a jsme Ti za to vděční. Ať lidé, kteří se nazývají Tvým jménem odstoupí dnes večer od hříchů, Pane, od nevíry.

Jan 17:17

282 Ačkoliv jsem promlouval tak tvrdě proti našim sestřám, nebylo to proto, že je nemám rád, Pane, ale nerad vidím ďábla, jak si s nimi zahrává a pak, když jednoho dne zemřou a budou se pokoušet setkat se s Tebou v takovém stavu, ačkoliv jim takto byla předložena pravda o Bohu. Kéž by pocítily, že by měly zkoumat písmo a přesvědčit se, zda je to pravdivé, a pak padnout na kolena a upřímně vyznat: „Bože, je to pravda?“ To je vše, co je zapotřebí, Pane, budou-li ohledně toho upřímné, protože tvé Slovo je pravda.

283 Lidé seděli; možná mnozí z nich měli věci, které je ranily. Ale duch Boží k nim promlouval a oni seděli tiše a naslouchali. Čas se připozdívá, je pozdní večerní hodina. A rovněž čas ve kterém žijeme je pokročilý. Slunce zapadá; svět chladne. Bože, tma se rychle usadí, a pak je tu příchod Páně za účelem vytržení jeho církve. Jak Tobě za to děkujeme, Pane.

2. Kronik 9:1; Matouš 12:42; Lukáš 11:31

284 Prosíme teď, abys požehnal každou osobu ve své Božské přítomnosti, každého posluchače této pásky, Pane, vůkol světa, nechť opustí tyto studené vyznání víry a věci, a přijde, aby sloužil živému Bohu, aby přišel a do toho investoval, jako královna z jihu. Ona přišla a i když ji to trvalo tři měsíce, aby se ocitla na místě, kde byl ten muž reprezentující Ježíše Krista či nebeského Boha; Šalamouna. Ježíš řekl, že ona přišla z nejzazší částí světa, aby si vyslechla Šalamounovu moudrost, a hle větší než Šalamoun je zde! Víme, že větší než Šalamoun je zde, ten samotný, veliký Duch svatý je tady, působící skrze lidi. Ó, jak Ti za to děkujeme, Otče. Prosím o požehnání...

285 Nuže, požehnej našeho drahého pastora, bratra Nevilla. Pane, když se na něj dívám a uvažuji o jeho díle lásky, moje srdce se prostě

rozechvívá. Já ho miluji. Když se na něj dívám, jak se on dívá na svou manželku a na své malé děti. Prosím, Bože, abys jej posilnil, dej mu statečnost, požehnej ho na mnoho, mnoho let služby, na tom velikém poli žně, na kterém se nacházíme.

2. Petrova 1:7

286 Požehnej dnes večer všem těmto bratrům, kazatelům, kteří jsou zde přítomní. Mnozí z nich jsou návštěvníky z různých míst. Prosím, abys s nimi zůstal. Je tu Junie, bratr Ruddell a ti vzácní muži ze sesterských sborů ve vztahu k tomuto sboru, oni stojí a přidržují světlo evangelia na jiných místech a okolních městech, oni bojují za totéž světlo. Děkuji ti za tyto muže, Pane. Povzbud' je a uděl jim milosti, aby obstáli v těch velikých zkouškách a těžkostech, které přicházejí na tuto zemi, aby prověřily všechny křesťany.

287 Uzdrav nemocné a postižené, Pane. Buď s námi v tom nadcházejícím týdnu. Dej, abychom byli stateční. Ať ta dnešní, malá, zkomolená lekce nedělní školy, nikdy neopustí jejich srdce. Ať o tom přemýšlejí dnem i nocí. Uděl těchto požehnání, Otče. Prosím o to ve jménu Ježíše Krista. Amen.

288 Milujete Jej? Věříte tomu? Zazpívejme znovu naši dobrou píseň, „Miluji Jej, miluji Jej,“ zatímco se spolu spojíme. Kde je sestra Ungrenová, je tady? Někdo z nich nebo sestra, která hraje na piano... některá z žen... nevidím... ano, zde je, ta paní je tady. V pořádku.

289 Dnes večer jsem chtěl — ale neviděl jsem bratra Ungrena, kterého si velice vážím — chtěl jsem, aby pro mne dnes večer zazpíval: „Jak veliký jsi“. Mám tušení, že odjel domů. Vidíte? Slyšel jsem tuto píseň dnes ráno a samozřejmě jsem si toho velice vážil. Aj, och, jak se to rozeznávalo v mém srdci a chtěl jsem ho slyšet jak zpívá, „Jak veliký jsi“.

290 Zazpívejme teď, Miluji Jej. Všichni vespolek. Nuže, zavřete oči a vzhlédněte nyní k němu. Řekněte: „Pane, jestliže ve mně vidíš jakoukoliv tělesnost, odejmi to zrovna teď, vezmi to pryč.“ A vy, posluchači pásků, když uslyšíte tuto píseň, zazpívejte ji společně s námi, a pak rovnou na svých sedadlech kde sedíte, jestliže to — jestliže jste byli odsouzeni Slovem... jestliže si myslíte, že to není Slovo, zkoumejte Písma a přesvědčte se, zda je to tak. Tak se nám sluší; je to otázka života a smrti. A zatímco budeme zpívat tuto píseň, jestliže nacházíte nějakou tělesnost ve vašem životě, proč byste nemohli na vašich místech pozvednout ruce, přimějte vaši manželku a vaše děti, aby pozvedly ruce a vaše blízké kolem vás a zpívejte Miluji

Jej, a vydejte mu vaše životy a řekněte: „Očisti mě, Pane od všelikého zla.“ Postavme se, zatímco teď zpíváme.

Miluji Jej,.....

Pane Ježíši, prosím, abys uzdravil tyto lidi, kteří si vezmou tyto kapesníčky. Požehnej je ve jménu Ježíše Krista. Amen.

A vykoupil spasení mé na Golgotě.

Žalm 119:11; Jan 14:23

²⁹¹ Nuže, v tom velikém požehnání (jen hraj dál, sestro), zavřete oči a na chvíli přemýšlejte. Modleme se v našich srdcích. „Pane Ježíši, prozkoumej mě. Opravdu Tě miluji? Ty jsi řekl: Jestli mě milujete, budete zachovávat má slova. Jestliže mě milujete, Slova mého zachovávat budete.“ A pak si řekněte ve svém srdci: „Pane dej, abych zachovával tvé Slovo, dej mi to ukryt v mém srdci, abych už proti Tobě nehřešil (to znamená skoncoval s nevírou vůči všemu, co Ty jsi řekl).“

²⁹² A teď, zatímco zpíváme, Miluji Jej, podejme si ruku s někým poblíž nás, prostě vztáhněme ruku a řekněme: „Bůh ti žehnej, bratře, sestro.“ Teď opravdu tiše.

*Miluji Jej, miluji Jej,
protože On prvně miloval mě,
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.*

²⁹³ Pozvedněme naše ruce k němu.

*Miluji Jej, miluji Jej,
protože On prvně miloval mě,
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.*

²⁹⁴ Milujete Jej? Není On nádherný? Modlím se za každého jednoho z vás, děti. Co by mi prospělo, kdybych tu stál a říkal tyto věci, kdybych ve svém srdci nemyslel na to, že vám to prospěje? Když jsem unaven a utahán... sotva zde stojím. Bolí mě nohy a moje boty — já jsem zde v nich stál a potil se, a tak dále, takže mě pálí chodidla. A jsem tak unaven. Už nejsem dítě. Kázal jsem tři či čtyř hodinová kázání a modlím se za nemocné a dělám to dnem i nocí. A proč tu

stojím a dělám to? Víte, celých těch třicet let, kdyby to mělo sloužit popularitě, tomu jsem se prostě vyhýbal. Víte, já nepřijímám peníze; dobře to víte. A já ne... řekl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, co se nestalo? Víte, že to je pravda. Já vás miluji. Je to Boží láska k jednomu každému z vás v mém srdci. Přál bych si, abych mohl... přál bych si, abych se mohl postavit před Bohem a říci: „Bože, dovol mi, abych jim pomohl. Dovol mi to udělat. Ale nemohu.“ Každá osoba se musí postavit na svých nohou.

²⁹⁵ Věřím, že všichni půjdeme jednoho z těch dnů nahoru. A kdyby náhodou někdo zesnul před tím časem nebo já budu vzat od vás, pamatujte, já se tam s vámi setkám. Já vím, že to tam je. To vidění, které vám řeklo všechno, které bylo dokonalé, ono se musí naplnit přesně tak, jak řekl. Nikdo za celá ta dlouhá léta nemůže namítnout, že jsem vám někdy řekl něco, co se nestalo. Celý svět o tom ví. Nikdy jste nebyli svědky toho, abych zde na pódiu neřekl úplnou pravdu. Vidíte? Vždycky to tak bylo. Ten samý Bůh mi dovolil nahlédnout za oponu času, a viděl jsem ty ženy a muže, jak se objímali, jak mi padali do náruče a říkali: „Ó, bratře Branhame.“ Já prostě nemohu sedět tiše. Ač jsem unaven, přesto jdu dál.

²⁹⁶ Bolí mě záda... každý den... je mi padesát čtyři let. Víte, bolesti každého dne přibývá. Modlím se: Bože, drž mě pohromadě, drž mě pohromadě, abych kázal Slovo a stál v pravdě, pokud neuvidím svého syna Josefa, že bude natolik dospělý a naplněný Duchem svatým, že budu moci vzít tuto starou opotřebovanou Bibli a vložit ji do jeho rukou a říci: „Synu, nes to dokonce svého života a nedělej ohledně toho žádný kompromis.“

²⁹⁷ Myslel jsem si, že snad Bill bude kázat evangelium. Bůh ho nikdy nepovolal ale věřím, že Josef, i když je malým a umíněným chlapcem, věřím, že Bůh si ho povolal. A proto s ním děti nevycházejí dobře. On je vůdce. A věřím, že Bůh si ho povolal. Chci ho vycvičit na cestě Slova — na cestě slova Páně, aby nikdy neopustil Slovo. Bude-li vůle Boží, chtěl bych to udělat sám. A když zestárnu a posadím se vzadu a uvidím, jak on stojí za kazatelnou a říká: „To je totéž evangelium, které hájil můj otec. On tu dnes večer někde sedí, starý a zlomený, ale já bych chtěl zaujmout jeho místo a stát v jeho botách.“ Stůj tam.

Lukáš 2:29

²⁹⁸ Pak pohlédnu nahoru a řeknu: „Pane, dej, aby služebník tvůj odešel v pokoji.“ Toho si tak úpěnlivě žádám. A dokud nepřijde ten

čas...

²⁹⁹ A co kdybych povstal v jiné generaci. To není možné. Já musím jít s touto generací. Musím stát s vámi. Vy jste ti, které jsem zastupoval a za které vydám počet před Bohem z toho evangelia, které jsem kázal. Myslíte si, že bych zde stál a snažil se vás uvést v omyl ohledně něčeho, co jsem považoval za správné, a povzbuzoval bych vás k tomu, abyste šli a udělali to? Ale já vím, že jestli to není správné, snažím se vás z toho dostat do toho, co je správné. A opravdu z hloubi srdce, Bůh je mým svědkem, miluji jednoho každého, opravdovou Božskou, křesťanskou láskou. Bůh vám žehnej. Modlete se za mě.

³⁰⁰ Nevím, co mi přinese budoucnost, ale vím, kdo mou budoucnost drží, a proto v tom mohu spočinout.

³⁰¹ Odevzdávám kazatelnu tomuto muži, ve kterém pokládám svrchovanou důvěru, že je služebníkem Ježíše Krista, našemu pastorevi, bratru Nevillovi.

